

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta 13.—
za četrt leta 6-50
za en mesec 2-20
za Nemčijo ololetno . . . 29.—
za ostalo inozemstvo . . . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta 12.—
za četrt leta 6.—
za en mesec 2.—
V upravi prejemam mesečno K 1-70

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13 "
za trikrat 10 "
za večkrat primeron popnat.

Poslano in rekl. notice:

enostolpna petstvrsta (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izvenredno nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 26.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Političen položaj.

Dunaj, 1. junija 1912.

Čehi in Poljaki z vso silo tiščijo, da bi državni zbor sklenil vodocestni zakon, ki bi veljal državo veliko sto milijonov, koristil bi pa samo severnim deželam. Alpski nemški in jugoslovanski poslanci seveda niso tako naivni, da bi kar tako mirno pripustili, da bi se češkim deželam in Galiciji zopet vrglo na stotine milijonov denarja za kanale, dočim nimajo južni kraji niti najpotrebnejših vodovodov. Danes se je zopet vršila seja vodocestnega odbora. Čehi in Poljaki upajo, da se reši ta zadeva še pred počitnicami. Pa ni verjetno, da bi tako gladko šlo. Alpski zastopniki so v današnji seji, katere se je udeležil minister za javna dela, Trnka, izjavili, da dokler se ne poskrbi za vodnogospodarske potrebe alpskih dežel, ni niti misliti na to, da bi se vodocestna predloga še pred počitnicami rešila. Obljuba 30 milijonov za alpske dežele, ki jo je dal Trnka po korespondenci »Zentrum« razglasiti, se je odklonila. Dr. Šusteršič je predložil konferenci detailni projekt glede vodnogospodarskih potreb kranjske dežele, ki dosegajo svoto 132 milijonov kron in bi se nekako v 25 letih realiziral. Vlada bi najrajše nič ne dala ali pa le malenkostno vsoto, tako da v doglednem času ni na pozitiven rezultat misliti in bo stvar precej časa obtičala.

Težišče položaja leži na Ogrskem, ker ni jasno, kakšna bo tam usoda brambnega zakona. Ne ve se, ali se sklone definitivum ali provizorij. Pa tudi v avstrijskem brambnem odseku je velik odpor proti državnopravnim aspiracijam Ogrov, ki so spravili v brambnoreformni načrt v § 3. mesto feses »avstro-ogrska monarhija« besedi »obe državi«. Pri tem § bo prišlo do bojnega glasovanja. Vsled vseh teh okoliščin je malo upanja, da bi imel državni zbor še pred velikimi počitnicami priložnost rešiti sploh kaj razun službene pragmatike in budgetnega provizorija.

Kar se parlamentarnega položaja v obče tiče, je vse kaj drugega kakor ugoden. Gautsch in Stürgkh sta se s svojo koalicijo velikih strank vedno bahala. Slovenci pa se nismo dali kar tako v kot potisniti in dajemo zdaj ta-

ko v odsekih kakor v plenumu velikim strankam priložnost spoznavati, da tudi brez malih strank ne gre. Če ni mogoče vladati proti Nemcem, Čehom in Poljakom, tudi ni mogoče vladati proti Slovincem.

Zato nas pa tudi sirovi napad na naš klub, ki so ga te dni objavili »Narodni Listy«, pušča popolnoma hladne. »Narodni Listy« tožijo, da Slovenci, ko delamo težave uradniški predlogi in vodocestnemu zakonu, kažemo, da nimamo »ozira do Čehov«, do »potreb češkega ljudstva« itd. Koliko ozira pa so pokazali mladočehi do potreb slovenskega ljudstva? Ko je šlo za to, da se ustvari delovna večina, so nas gospodje prezrli in si oblast med seboj razdelili. To pač ne kaže veliko umevanje za potrebe našega naroda. Kaj klepetajo »Narodni Listy« nadalje o S. L. S., katero da »de facto vodi ljubljanski škof dr. Jeglič«, in o njenih namenih, da bi »v zvezi z nemškimi krščanskimi socialci razbila parlament«, je tako abotno, da odgovora ne zasluži.

Velike stranke, ki so si od svoje koalicije bogve kaj obetale, niso ničesar dosegle. Rešile so le par budgetnih provizorijev. Vse velike akcije počivajo. Bo pač potreba kreniti na drugo pot, ako hočejo gospodje uspehov.

Bosansko vprašanje.

Dunaj, 1. junija.

II.

Dne 5. oktobra 1908 je cesar pisal lastnoročno pismo tedanjemu ministru za vnanje zadeve in cesarske hiše pismo, v katerem slovesno izjavlja: »Pravice Svoje suverenitete raztegnem na Bosno in Hercegovino in obenem uveljavim za Mojo hišo veljavni dedni red tudi na te dve deželi.« S to proklamacijo sta bili imenovani deželi združeni s habsburško monarhijo. Ako vladar v svojem pismu Bosni in Hercegovini zagotavlja ustavo, s tem ni rečeno, da mora tudi bosanski sabor odobriti aneksijo. Pač pa se more s stališča državnega prava obeh državnih polovic in z ozirom na skupne naprave sklepati, da oba parlamenta odobrita vladarjevo proklamacijo, ki je udeležila aneksijo. Le tako moremo razumeti besede avstrij. ministrskega predsednika, ki je izjavil v bosanskem odseku dne 28. svečana 1909, da morata obe vladi v zmislu § 5. zakona z dne 22. svečana

1880 aneksijski akt skupnega vladarja odobriti še oba parlamenta. Ta paragraf se namreč glasi: »Vsako premembno obstoječih razmer teh dežel do monarhije morata soglasno odobriti legislaturi v obeh polovicah monarhije.«

Načrta zakonov pa, ki sta bila po aneksiji predložena avstrijskemu in ogrskemu parlamentu, se bistveno razlikujeta. Avstrijski načrt obsega tri paragrafe. Tretji paragraf določa, da novi državnopravni red Bosne in Hercegovine le tedaj stopi v veljavo, ako tudi ogrski parlament sklene popolnoma enakoveljaven in enako se glaseč zakon. Dalje določa avstrij. besedilo, da morata biti oba zakona istočasno objavljena. Te zadnje določbe ni v ogrskem besedilu. Na videz je ta razlika malenkostna. Toda Mažari so »prokator mezeta«, narod advokatov, ki more zavijati voščeni nos vsakemu paragrafu. Tega ne smemo nikdar prezreti.

Sedaj pa si oglejmo ostala dva paragrafa. Prvi paragraf avstrijskega besedila reče kratko, da vladar svoje pravice in določbe pragmatične sankcije raztegne tudi na Bosno in Hercegovino. Mažarsko besedilo pa se glasi: »Državni zbor jemlje na znanje, da je Nj. c. in kr. Veličanstvo raztegnilo svojo suvereniteto tudi na Bosno in Hercegovino . . . in sicer z ozirom na one prastare vezi, ki so Njegove prednike na ogrskem prestolu vezale s tema deželama.« In to načelo, katerega ne pozna avstrijsko besedilo, se ponavlja tudi v 3. paragrafu mažarskega zakona. Poleg tega pa še dostavlja mažarski načrt, da le toliko časa ostane v veljavi zakon iz leta 1880, dokler oba parlamenta ne določita »starih pravic« ogrske države do Bosne in Hercegovine.

Ali ni to očitna zvijača in past, s katero hočejo Mažari ob ugodni priliki iztegniti svoje tace tudi na Bosno in Hercegovino? Naj pride Avstrija zopet v stisko, kakor leta 1866, bodo Mažari stopili zopet na noge in zahtevali svoj plen. Kaj je treba nanovo določiti razmerje Ogrske do Bosne in Hercegovine, ako to že jasno določa zakon iz leta 1880? Obe deželi je zasedla monarhija, skupni vladar je anektiral obe deželi k monarhiji. Nerešeno je samo vprašanje, kje in kako naj zastopniki Bosne in Hercegovine sodelujejo tudi v skupnih zadevah habsburške monar-

hije. Izvrši naj se oktober. diplom, ki ustanavlja osrednji parlament za vse kronovine. Mehanizem delegacij naj se odpravi in v osrednji parlament naj pošiljajo tudi Bosanci in Hercegovci svoje zastopnike. To je edino mogoča rešitev iz labirinta državnopravnih vprašanj. V tem oziru je tudi mogoč trializem brez škode za skupno državo. Pa to je »godba bodočnosti«.

Značilno je tudi, da avstrijski zakon »odobri« pravice vladarjeve do Bosne in Hercegovine, mažarski pa »jemlje na znanje«. Mažari torej priznajo pravni akt že kot dovršen z dnevom proklamacije. Nasprotno pa se Mažari drže načela, da vladar sam ne more raztegniti dednih pravic tudi na Bosno in Hercegovino, ampak mora tudi izrecno odobriti prestolonasledstvo tudi ogrski državni zbor. S tem hočejo Mažari zopet zakonito določiti, da sta dve pragmatični sankciji in da se ogrska iz leta 1723 bistveno razlikuje od avstrijske iz leta 1713. To umetno razliko so vtihotapili Mažari že leta 1900 v izjavo sedanjega prestolonaslednika, ki pravi: »V členih I. in II. iz leta 1723 določeno prestolonasledstvo je po svojem postanku, po pogojih in po vsebini popolnoma samostojno.« Saj je lani skušal dokazati znani zavijač grof Apponyi v »Oest. R.«, da je po mažarski pragmatični sankciji habsburška monarhija le personalna unija. To besedilo hočejo uveljaviti zopet v bosanskem in skoraj isto tudi v novem brambnem zakonu. In — horrible dictu — dobe se avstr. opslanci in ministri, da je ta prepis le za oslovo senca. Mi pa odgovorjamo: Ne gre samo za krono, ne samo za bodočnost monarhije, et nostra res agitur. Kdor tega ne uvidi, temu je ves svet onkraj Litave — terra incognita.

Mažari kratkomočno nočejo priznati, da je skupni vladar izvršil aneksijo. Na tem stališču so vsi mažarski državniki in učitelji državnega prava. Citajte Czirakyja, Ferdinandyja, Marczalija, Apponyjeva predavanja v Ameriki, Andrassyjevo državnopravno razpravo itd. Ti vsi in drugi trdijo, da sta Deak in stari Andraž pred pogodbo leta 1867 in pozneje tolmačila državno-pravno razmerje med Avstrijo in Ogrsko v Košutovem duhu in zmislu. Do Bosne in Hercegovine nima pravice ne Avstrija sama, ne kraljevina Ogrska (ogrske države državni temeljni zakoni ne poznajo, ogrsko »državo« so

LISTEK.

H. Slenkiewicz:

V peščen puščavi.

Prevedel dr. Leopold Lénard.

(Dalje.)

Oba sta spet pričela ogledovati roparja. Stanko je hotel njegovo kožo ohraniti za spomin, ter je velel Kaliju naj ga odere, toda iz strahu, da ne bi drugi vobo se priplazil k njemu iz so-teske, je prosil Kali, naj ga ne puste samega, a na vprašanje, če se vobo v resnici bolj boji, kot leva, je rekel:

»Lev rjoveti ponoči in ne preskočiti plota, vobo pa preskočiti podnevi in ubiti mnogo zamorcev sredi vasi, potem pa vzeti enega in snesti. Pred vobo ne ubrani niti sulica, niti lok, samo čari, ker vobo ni mogoče ubiti.«

»Neumnost!«, rekel je Stanko. »Poglej vendar tega, če ni res ubit?«

»Beli gospod ubiti vobo, črni človek ne ubiti!«, odvrnil je Kali.

Končalo se je s tem, da so velikan-sko mačko z vrvjo privezali h konju — in konj jo je vlekel v taborišče. Toda Stanku se ni posrečilo, da bi ohranil

njegovo kožo, to pa po Kingovi krivdi, ki se je menda domislil, da je vobo hotel ubiti njegovo deklico, ter se je tako besno razsrdil, da ga celo Stankovo povelje ni moglo zadržati. Pograbil je s trobecem ubito žival, vrgel jo dvakrat kvišku, potem jo je začel otepati ob drevo, slednjič jo je pa potepal z nogami in spremenil v neko brezlično maso, podobno marmeladi. Stanko je zamogel rešiti samo čeljusti, katere je z ostanki glave položil na pot, po kateri so hodile mravlje, ki so v eni uri kosti tako imenitno očistile, da ni ostalo na nobeni niti drobtinice mesa ali krvi.

XL.

Štiri dni pozneje se je vstavil Stanko na daljši odpočitek na neki višini, ki je bila podobna nekoliko Lindejevi gori, toda manjša in tesnejša. Istega večera je zadavil Saba po težkem boju velikega samca pavijana, katerega je napadel ravno, ko se je on zabaval z ostanki letečega zmaja, drugega po številu, kar sta jih izpustila, preden sta se odpravila k oceanu. Stanko in Nelka sta sklenila poslužiti se prebivanja na tej višini in delati vedno nove zmaje, toda izpuščati jih samo, kadar bo silen veter vel od zahoda proti vshodu. Stanko je računal na to, da, ako tudi samo eden pride v

roke Evropejcev ali Arabcev, mora obrniti nase izvanredno pozornost in pripomoči, da jima bodo odposlali pomoč. Radi večje varnosti je poleg francoskih in angleških napisov dodajal še arabske, kar mu ni bilo težko, ker je popolnoma znal arabski jezik.

Kmalu po odhodu s tega odpočitka je naznanil Kali, da spoznava v verigi gor, katere so videli na vshodu, nekatere vrhunce, obdajajoče veliko črno vodo ali Bassa-Narok, vendar ni bil popolnoma gotov, kajti gore so neprenehoma menjale svojo postavo, odvisno od tega, od katere strani so gledali nanjo. Ko so prekorali ne veliko dolino, obraščeno z grmovjem kusso in izgledajočo kot rožno jezero, zadeli so na kočo samotnih lovcev. V nji sta bila dva Zamorca, eden izmed njih bolan, ker ga je pičil nitkovec.¹ Toda oba sta bila tako divja in neumna in obenem tako prestrašena vsled prihoda nepričakovanih tujcev in tako prepričana, da ju bodo takoj zeklali, da se v prvih trenutkih ni bilo mogoče z njima ničesar pogovoriti. Šele nekaj jermenov posušenega mesa je razvezalo jezik onemu, ki ni bil samo

¹ Nitkovec je nek črv, tenek kot nitka, a nad pol metra dolg. Njegov pik zamore povzročiti vnetje.

bolan, ampak tudi sestradan, kajti tovariš mu je dajal jako malo hrane. Od njega torej so izvedeli, da leže dan po-tu raztežene vasi, katerim vladajo med sabo neodvisni kraljiči, potem pa se začneja onkraj strme gore zemlja Fumbe, ki se razteza na zahod in na jug od velike vode. Ko je Stanko to zaslišal, mu je breme padlo s srca, v dušo je pa vsrkal novega poguma. Bodi, kar hoče, nahajal se je že skoraj na pragu dežele Vahimov.

Kako pojde dalje potovanje, je bilo seveda težko prevedeti, toda deček je na vsak način lahko upal, da ne bo niti težavnejše in tudi ne daljše, kakor je bila strašna pot z nad bregov Nila, katero je pa vendar vsled svoje izvanredne iznadljivosti srečno preстал in obvaroval Nelko smrti. Tudi ni dvomil, da jih bodo Vahimi po Kalijevem posredovanju najgostoljubnejše sprejeli in jim izkazali vsako pomoč. Spoznal je tudi že zamorce popolnoma in je vedel, kako z njimi postopati ter je bil skoraj prepričan, da bi si tudi brez Kalija zamogel z njimi pomagati.

»Veš,« rekel je Nelki, »da smo od Fašade naredili že več kot pol pota, na potu pa, ki ga imamo še pred sabo, bomo pač zadevali na divje zamorce, toda ne bomo več zadevali na der-višce.«

ustvarili površni časnikarji, zanikrni avstrijski poslanci in avstrijske vlade-enodnevnice. Op. por.), ampak habsburška monarhija.

Mažarska vlada in njeni pandurji se sklicujejo na »stare vezi«, ki so Bosno in Hercegovino vezale z deželami ogrske krone; na kraljevi inavguralni diplom in kraljevo prisego. Ogrski kralji so si z mečem podjarmili deželi, ki sta bili torej »partes subjectae« in ne »partes adnexae« ogrskega kraljestva. Torej ima samo krona sv. Štefana pravico, da Bosno in Hercegovino združi pod svojim žezlom. Tako je slovesno govoril v ogrski zbornici ministrski predsednik, to so ponavljali in prežve-kavali mažarski časnikarji in tudi razni avstrijski lačni listi. Istina pa je, da sta bili Bosna in Hercegovina s kratkimi presledki od leta 1463 do 1878 pod turško oblastjo, izvenzemlji severozapadni del. In četudi so ogrski kralji Andrej II., Bela IV. in Ludovik onkraj Save pili bratovščino z bosanskimi knezi in bani, so to danes le zgodovinski spomini, ne pa pravice. Saj se naši vladarji še vedno imenujejo kralje Srbije, Bolgarije, Jeruzalema itd., s tem pa niso še dokazane pravice tudi za bodočnost. In na podlagi srednjeveških pravic so Mažari skovali svoje državno pravo, na katero sveto prisegajo vse ogrske vlade ob azistenci avstrijskih ministrov.

Mažari so tudi dosegli, da se to vprašanje razpravlja v obeh parlamentih. Državni temeljni zakon iz l. 1867 pa jasno določa, da se morajo vse skupne državne zadeve reševati v skupnem parlamentu. Tega pa Mažari ne priznajo in zveržili so delegaciji, kot skupni organ. Ker pa Mažari trdijo, da je ogrska delegacija le odsek, ki ne more sklepati zakonov, zato se morata parlamenta baviti s tem vprašanjem, kar je kruto kršenje temeljnega zakona. Pa kdo se briga pri nas za ta vprašanja. »In dulci júbilo« hlača-mo mimo prepadov, veseli smo, ako nam Mažari hočejo še dovoliti rekrute. Mažari vladajo in ukazujejo in se nam smejejo v pest. Avstrijski parlament bode sicer zaropotal proti Mažarom, končno pa pogoltal tudi ta zakonski zmazek, češ, da bode mir.

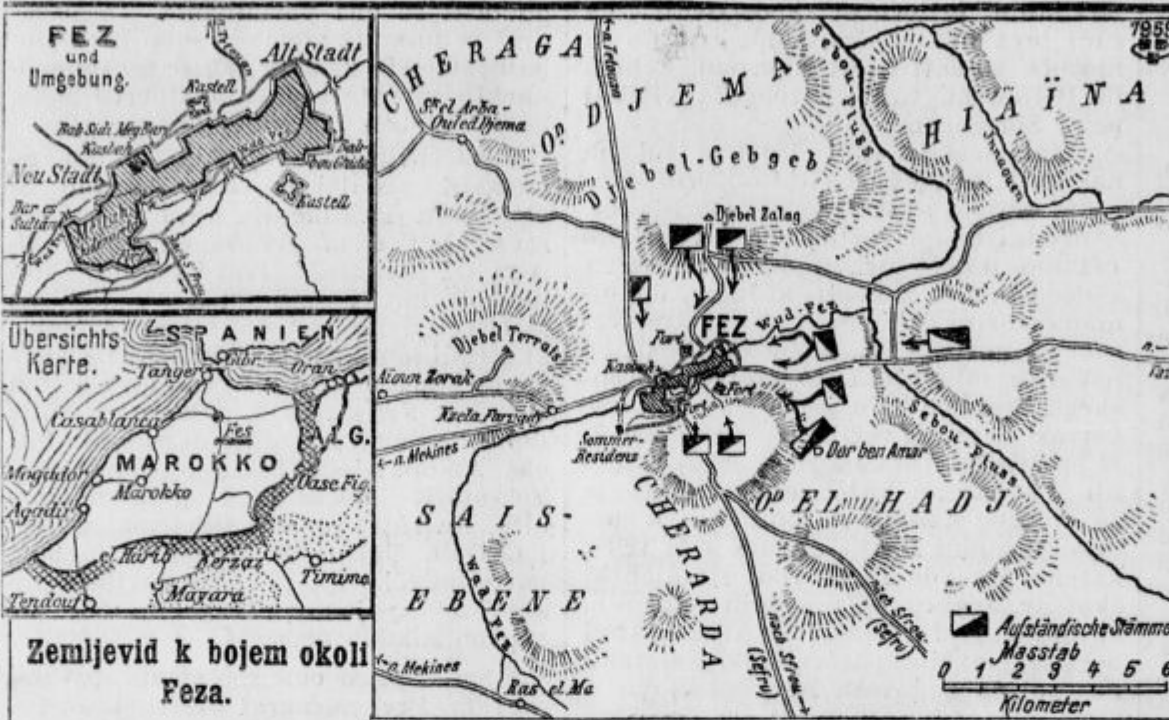
Mažari pa še niso siti. Tudi glede pragmatične sankcije in prestolnega reda se postavljajo na popolnoma drugo pravno stališče. V paragrafu 2. raztezajo svoje pravice ne samo na Bosno in Hercegovino, ampak tudi še na vse druge dežele in države, ki bi jih mogla vladarska hiša še kdaj pozneje pridobiti. Ta misel je izražena tudi v mažarskih diplomih iz srednjega veka in v besedilu prispege. V srednjem veku so seveda razni vladarji razdeljevali raznim magnatom posestva, gradove, desetine itd. Te fevdalne razmere so ostale več ali manj do današnjega dne med Mažari. Drugod v kulturnih državah že davno več ne poznajo teh privilegijev. Vendar pa se je avstrijska vlada, Bog ji grehe odpusti, že 28. svečana 1909 v odseku spozabila in pritrdila mažarski interpretaciji pragmatične sankcije. Ni res, da bi bil prestolni red različen za Avstrijo in Ogrsko. Prag-

matična sankcija je državni zakon, bila dvojna in dvojen prestolni red, po-bili dvojna in dvojen prestolni red, po-tem bi se mogel in moral bosanski sa-bor odločiti za ta ali oni prestolni red in dosledno pozneje kdaj tudi za Avstrijo ali Ogrsko. Čitatelji so se mogli že iz teh kratkih podatkov prepričati, da so vsa državnopravna vprašanja pravi »tohuva-bohu«, labirint, v katerem so tudi avstrijske vlade že davno zgubile sled in pamet.

Dr. Redlich se je res pošteno potrudil, da posveti s plamenico v to temo avstrij. »učenjakov«. Z zgodovinskega in pravnega stališča je pojasnil to zamotano vprašanje. Konečno pred-laga: 1. Zbornica z vso odločnostjo ugo-varja, da ima ogrsko kraljestvo posebne pravice do Bosne in Hercegovine na podlagi starih zvez ogrskih kraljev s srbskimi in hrvaškimi knezi in bani. 2. Avstrijska zbornica odločno naglašja, da imata Avstrija in Ogrska enake

pravice na podlagi člena 25. berolinske pogodbe, in sicer kot enotna in skupna monarhija; dalje na podlagi proklama-cije z dne 5. oktobra 1908 in na podlagi državne pogodbe s Turčijo z dne 26. svečana 1909. Zato se morata oba zaka-na tudi sedaj enako glasiti, kakor to določa že zakon z dne 22. svečana 1880.

Dobro. Kaj pa potem? Zbornica sprejme načrt vladne predloge, Mažari pa svoj načrt, ki jim priznava posebne pravice do Bosne in Hercegovine. Ako oba zakona dobita sankcijo, potem ogr-ski kralj nasprotuje avstrijskemu ce-sarju v eni in isti osebi. Ali je to sploh mogoče? Tudi take slučaje smo že do-živeli večkrat od leta 1867. Zato je na-še prepričanje, da je dr. Redlich pred-žil samo gradivo, s katerim se bode moral bosanski odsek še resno ubijati glave. Z Redlichovim prtestom vprašanje ni še rešeno, ampak postalo je še bolj akutno. Kujte železo, dokler je vroče!

Zemljevid k bojem okoli Feza.

OBLEGANJE FEZA.

Pomirjevanje Maroka dela Fran-cozom velike preglavice. Okolu Feza se bijejo neprestani boji od 25. maja nadalje. Berberski rodovi, ki oblegajo Fez, so dobro oboroženi in v veliki pre-moči nasproti Francozom, ki jih stoji v Fezu le 5500, medtem ko je Berber-cev do 22.000 mož. »Matin« poroča, da višje poveljstvo francoske armade pri-pravlja prodiranje 15.000 do 18.000 Francozov proti Fezu, ker položaj, ka-

koršen je zdaj, za Francoze ni več vzdržljiv. Kakor poroča »Temps«, so vojaki zapustili Mogador, ki so ga nato zasedli vstaški rodovi. V boju dne 31. maja pri vratih Bab Gissa so baje izgubili Francozi veliko vojakov. General Lyautey poroča, da se vstaja vedno bolj širi in da se boji, da vstaši napadejo postaje, ki so jih zasedli Francozi, da vzdržujejo zvezo svoje male armade v Fezu z maročanskim obrežjem.

LAŠKO-TURŠKA VOJSKA.

V mestu Tripolis.

Odkar so zasedli Lahi mesto Tri-polis, se je mesto izpremenilo. Pod go-spodstvom polumesca je bil Tripolis malo mesto, ki so je obdajali starodav-ni nasipi, oboroženi z zarjavlimi to-povi. Na nekem gričku je stala turška vojašnica. Ob nasipih so vodile tri ce-ste k morju. V mestu je bilo več mošej z bizantinskimi minareti, nadalje ena bolnišnica, ena cerkev, več šol in po-šta. Zdelo se je, kakor da prebivalstvo vedno spi. Odkar so pa zasedli Lahi Tripolis, mesto več ne spi. Po mestu vozi nad 400 tovornih avtomobilov. Za-

čuden starokopitni Tripoličani vidijo vodilne zrakoplove, železniške stroje in železniške vozove, tračnice, in Lahi so nagromadili v mestu streliva za večletno vojsko. Nad 80.000 laških voja-kov tabori pod milim nebom. Okolu mesta gradé laški vojaki utrdbe, do 8 metrov široke jarke, ki obdajajo mesto v velikem polkrogu. Laški vojaki so v Tripolisu pobiti, ker jim ni bodočnost znana. Vsak dan iščejo v varstvu svojih topov sovražnika, ki se pa previdno skriva. Turki postopajo zelo strogo s svojimi begunci. Dva turška dezerterja so Turki blizu Ainzare vjeli, ju zaprli in ju pustili umreti, ker jima niso dali nič živeža.

Pri Tobruku.

Pri Tobruku so se po poročilih turškega vojnega ministrstva morali dne 26. maja umakniti Lahi, ki so izgubili v boju 70 mož.

Lahi v Rdečem morju.

Lahi so 26. maja bombardirali v Rdečem morju Havzo in Ebuzaro.

BOLGARSKA VLADARSKA RODBINA NA DUNAJU.

Z ozirom na sprejem bolgarske vla-darske rodbine na Dunaju piše sofijska »Večerna Pošta«: S hvalečnostjo in s posebnim zadovoljstvom čitamo, ka-ko nenavadno pristrice je sprejel avstrijski dvor in njegov viteški vladar bolgarskega vladarja. Naravno se bo ugibalo, češ, da gre na Dunaju za kako politično pogodbo. Ni potrebno še pose-bej naglašati, da na to nihče ne misli. Le zveze simpatij se bodo utrdile. Za Balkan pa pomenja obisk novo mirov-no znamenje.

USTANOVITEV LAŠKEGA KOLO-NIALNEGA MINISTRA.

Laški ministrski predsednik je 1. t. mes. predložil zbornici zakonski načrt, ki vlado pooblašča ustanoviti novo ko-lonialno ministrstvo.

VSTAJA ZAMORCEV NA KUBI.

Iz Santiaga poročajo, da so prema-gale vladne čete vstaške zamorce. Pa-dlo je 127 zamorcev in 18 zamork, ki so se tudi bojevale.

OSEMURNI DELAVNIK V ZJEDINJE-NIH DRŽAVAH.

Senat je odobril predlogo represen-tantske zbornice, ki določa, da mora

vsak kontrakt, ki ga sklene američan-ska vlada, obsegati določbe, da ne sme noben rokodelc ali delavec delati nad osem ur na dan.

Dnevne novice.

+ Dr. Tavčar in afera Kregar.

»Slovenski Narod« je v soboto priobčil uvodni članek, ki je očitvidno naperjen proti dr. Tavčarju. »Narod« napada v uvodnem članku Kregarja, češ, da je za mešano poroto v Celju poleg sloven-skega imel tudi nemškega odvetnika. Članek bi Kregarja gotovo ne napa-del, da je vedel, da je dr. Tavčar za svojo pravdo v Ljubljani, kjer se je pretresala usoda znane hranilnične knjižice, najel samo nemškega advo-kata! Mislimo torej, da se proti dr. Tavčarju obračajo te-le »Narodo-ve« besede: »Degeneracija! Drugo pol-stoletje se že borimo za pravice sloven-skega jezika v uradu, zlasti pred sodi-ščih z manjšim ali večjim uspehom, pa nastopi takle prvak stranke, ki si lasti pravico v javnosti zastopati ves slovenski narod, pljuniti na polstolet-no našo narodno borbo ter napravi glo-bok kitajski kotav pred nemškimi usurpacijami pri sodiščih na sloven-skem ozemlju. A najde se stranka, najdejo se ljudje, ki tega moža, ki je zatajil vse naše narodne pretenzije in pljunil nanje, nosijo v triumfu malo-dane v rokah, mu kriče hosana in mu preskrbe čestitke tistega naroda, če-gar življenske interese je izdal zgolj iz osebnega egoizma in namišljene oseb-ne koristi. O demoralizacija, o degene-racija! V našem pol. življenju še vedno odločujejo ljudje, ki jim je narodnost hekuba in ki nimajo prav nobenega smisla za življenske potrebe naroda slovenskega.«

Tako piše »Sl. N.«, glasilo tistega dr. Tavčarja, ki si je kot prvi voditelj lib. stranke izbral pred sodiščem v Ljubljani samo nemškega odvetnika! Te »Narodove« besede so torej name-njene — dr. Tavčarju. Dr. Tavčar naj si jih lepo izreže ter naj jih obesi nad svojo posteljo, da se bo vsak večer spominjal svojega nemškega zagovor-nika. Ni čuda, če je dr. Tavčar nervo-zen, ker mu »Narod« take reče, zato se ne čudimo, da se obeša v istem »Na-rodu« v neki notici na to, da on ni stal pred porotniki. Tako dlakocopljene kaže le zadrego dr. Tavčarja, v katero ga je pripravil prav nepotrebnem njegov »Narod«. Res, dr. Tavčar ni stal pred porotniki, kar smo popravili že v soboto, stal pa je, kakor smo v soboto povedali, radi hranilne knjižice pred deželnim sodiščem, obdolžen goljufije ter bil v hudi in nevarni pravdi, ki je vzbudila še več pozornosti kot Kregar-jeva afera, oproščen. Se danes po toli-kih letih mu čestitamo, da se je njego-va nedolžnost tako lepo izkazala. Kregar pa je stal pred številnejšimi ljud-skimi sodniki obtožen izrabljanja uradne oblasti ter bil soglasno oproščen. Kakor mi nismo zahte-vali od oproščenega dr. Tavčarja, naj odloži vse svoje funkcije, tako je bila nesramnost »Narodova«, da je zahteval od soglasno oproščenega Kregarja, naj odloži častna mesta. Tavčar in Kregar sta bila pred sodiščem opro-ščena. Postranska stvar je, če je eden stal pred tem ali onim sodiščem, glav-no je, da je bil Kregar predbacivanega mu delikta ravno tako oproščen, kakor dr. Tavčar predbacivanega mu delikta s hranilno knjižico in da za obrtnika Kregarja v javnosti velja za mandate ista pravica kot za finočutečega advo-kata Tavčarja! Dr. Tavčar naj prime za ušesa svoje žurnaliste, da se ne bodo zaletavali v poštene ljudi, pa mu tudi ni ne bomo vzbujali neljubih spomi-nov in ne bo tako korenito blamiran kot je s sobotnim »Narodom« uvod-nim člankom.

+ »Zarja« ugaša. Ob letošnjih Bin-koštih so se zbrali v Ljubljani vsi so-cialnodemokratski tajniki in zastop-niki na osmi strankin zbor. Gospodje so bili zelo gostobesedni in če bi človek verjel njihovi korajži, bi imeli v krat-kem času na jugu socialnodemokra-tično republiko. Doli iz Srbije so jim poslali revolucionarne pozdrave in tudi sodrug Demetrovič iz Hrvaške-ga jim je toplo priporočal mobilizira-nje za revolucionarne boje. Edini sad teh dolgih, dolgočasnih in obenem silno dozdevno učenih razprav pa je naslednja okrožnica, ki se razpošilja na uboge slovenske delavce: »Založba Zarje, Ljubljana, 1. junija 1912. Strogo zaupno. Cenjeni sodrug! Tiskarni, kjer tiskamo Zarjo, je založba Zarje dolžna 3000 K. Ker je tiskarna v velikih stis-kah, zahteva od nas, da v 8 dneh plačamo ta znesek, ker nam sicer ustavi list. Sodrugi, založba Zarje ne najde druge pomoči, kakor da se obrača s

»Jaz imam zamorce raje,« je odv-rnila deklica.

»Da, dokler veljaš za božanstvo. Iz Fayuma so me ugrabili obenem z neko deklico, ki se je imenovala Nel-ka, sedaj pa spremljam nekega Mzi-mu. Povedal bom očetu in gospodu Rawlisonu, naj te nikdar več drugače ne imenujeta.«

Njene oči so se pričele takoj sve-titi in smejeti.

»Morda bova zagledala papana v Mombassu?«

»Morda, ako bi ne bilo te vojne nad bregovi Bassa-Narok, bi bila tam hitreje. Kaj je bilo treba Fumbi, da se je v to spustil?«

To rekši je pokimal Kaliju:

»Kali, ali je bolni zamorec kaj sli-šal o vojni?«

»Slišal. Biti velika vojna, jako ve-leka, — Fumbe so Samburu.

»Torej, kaj bo? Kako pojdemo čez deželo Samburu?«

»Samburu zbežati pred velikim gospodom, pred Kingom in pred Ka-lijem.«

»In pred tabo?«

»In pred Kalijem, kajti Kali imeti puško, ki grmeti in ubijati.«

Stanko je pričel premišljevat, kakšno stališče naj zavzame v repiru med rodoyoma Vahimov in Samburu ter je sklenil postopati tako, da bi vojna ne otežkočila potovanja. Spo-znal je, da bo njihov prihod popolno-ma nepričakovano dogodek, ki bo takoj zagotovil premoč Fumbi. Treba bo sa-mo izrabiti primerno morebitno zmago.

V vasicah, o katerih je govoril bolni lovec, so dobili podrobnejše no-vice o vojni. Bile so vedno natančnej-še, toda za Fumbe neugodne. Mali po-petniki so zvedeli, da bide odporni boj in da so Samburu pod vodstvom svo-jega kralja z imenom Mamba zavzeli že velik del dežele Vahimov in pridobi-li veliko krav. Pripovedovali so, da divja vojna, zlasti na južnem kraju ve-like vođe, kjer se nahaja na visoki in široki skali velika »bomba« Fumbe.

Ta novica je Kalija zelo užalostila in prosil je Stanka, da bi kar najhitre-je prekoračili goro, ki jih je delila od krajev, po katerih je divjal požar voj-ne in obetal, da bo našel pot, po kateri bodo zamogli iti ne samo konji, ampak tudi King. Nahajal se je že v dobro znanem kraju in spoznaval je z veliko zanesljivostjo vrhunce, znane mu od otroških let.

Toda pokazalo se je, da prehod ni bil lahek in ako bi ne bilo pomoči pre-bivalcev poslednje vasi, katere so pridobili z darovi, bi bilo treba iskati za Kinga druge poti. Toda ti so znali bo-lje kot Kali soteske, nahajajoče se na tej strani gore in po dvodnevnem te-žavnem potovanju, med katerim jih je ponoči mučil velik mraz, prišli so slednjič srečno na prelaz, s prelaza pa v dolino, ki se je že nahajala v oblasti Vahimov.

(Dalje.)

¹ Ravnoisto, kar v Sudanu »zeri-ba«. Velika bomba zamore biti tudi neke vrste trdnjava ali utrjeno tabori-šče.

prošnjo za pomoč na vse sočrube, katerim je na tem, da naš dnevnik ohranimo. Prosim Vas torej nujno, pošljite nam takoj po priloženem čeku vsaj 10 kron, da rešimo Zarjo. Kajti, če tiskarni do 7. t. m. ne plačamo dolga in če nam pri tem ne pomagata, nam tiskarna ustavi tisk. Iz tega uvidite vso resnost položaja, in zato trdno pričakujemo, da ugodite naši prošnji v sili. Naberite tudi kaj med znanci in prijatelji. Založba Zarje. — Podpisana sta sohr. J. Tomšič in menda E. Kristan. Namesto zrevolucionirane mase so prišli na dan zrevolucionirani dolgovi.

+ Imeniten župan. Pred par dnevi smo prinesli notico o obsodbi liberalnega novomeškega župana Rosmana in dostavili, če bo župan Rosman, ki obkłada katoliške duhovnike s takimi titulaturami, da je bil zaradi tega kaznovan, še zahajal v goste h katoliškemu proštu m. g. S. Elbertu. Nam se namreč zdi zelo nedosledno, da mož, ki duhovnike tožari, žali in kateri bi najraje vsak dan enega »klerikalca« živlega požrl, goji tako prijateljstvo do proštove hiše. Gospod Rosman ima pa trdo kožo in namesto da bi svoje obiske opustil, je pa poslal na novomeškega vikarja dne 31. maja t. l. sledeče ljubeznjivo pismo:

»Častiti gospod Karol Supin, kapiteljski vikar in zastopnik uredništva »Slovenca« v Novem mestu. Na današnjo notico v »Slovencu« mi je čast poročati, da se bodem še drznil zglasti pri mil. gosp. proštu, kadar bodo zahtevale to potrebne okoliščine in kadar me bode povabil mil. g. prošt, a ne glede na kako gostovanje, ker ta šport pač ni moja slabost in ga tudi ne gojim z radostjo nekaterih Vam sobesno dobro znanih ljudi, kateri sicer res niso več otročji, a zato tembolj požrešni. Spoštovanjem Rosmann.«

Župan Rosman se je torej sedaj spravil nad g. vikarja in mu podtika, da je on povzročitelj omenjene notice. Mi javno izjavljamo, da nima g. vikar z omenjeno notico popolnoma nobene stika, da je ni niti pisal niti inspiriral in je zato Rosmanovo pismo navadno grdo nedokazano sumničenje, katero ne dela posebne časti novomeškemu županu. Novomeško občinstvo pa zelo obžalujemo, da si je izbralo za župana takega moža, ki daje sam sebi zelo klaverno spričevalo o dostojnosti svoje pisave. Občinski svet bi prav storil, ko bi Rosmanu najprej kupil knjigo »Boun ton«, iz katere naj bi se navadil olikane pisave, in potem naj bi ga šele postavil na stol novomeškega župana. Za sedaj je pa mož za to dostojanstvo očitno nesposoben.

+ Iz deželnega odbora. V odbor za osuševanje ljubljanskega barja vstopi mesto odstopivšega deželnega glavarja pl. Šukljeta glavar dr. Ivan Šusteršič. — Deželni banki se dovoli, da dá vlpavski občini posojilo 180.000 K za artiljerijsko zgradbo. V ta namen izda deželna banka komunalne zadolžnice. — Valentin Lapajne, posestnik dveh avtomobilov v Idriji, prosi 30.000 K brezobrestnega posojila za nabavo salonskega avtomobila. Se odkloni. — Deželni odbor pritrdi razveljavljenju volitev v okrajno cestni odbor postojnski. Volitve so bile nepravilne, ker je za mesto Postojno volil gospodarski odbor, zastopniki mestne občine pa so volili še v kmečki kuriji. — Zgradba ceste Raka—Bučka se odda. Prvi kranjski podjetniški družbi. — V zdravstveni zastop Lož se imenuje Iv. Turk, v zdravstveni zastop ilirsko-bistriški dr. Jožef Kržišnik.

+ Občni zbor Kmečke zveze za Ribniško dolino se je vršil v nedeljo popoldan ob 3. uri v Sodražici. Otvoril ga je predsednik državni poslanec Jaklič, ki je med drugim poročal tudi o delovanju državnega zbora. Poročilo o delu Kmečke zveze je podal namesto zadržanega tajnika društveni podpredsednik deželni poslanec Bartol, ki je v poročilo vpletel tudi nekaj važnih stvari iz deželnega zbora. Deželni odbornik dr. Pegan je pa med slučajnostmi z ozirom na kmečko vprašanje opozarjal na slabe posledice pomanjkljive kmečke organizacije. Izvolil se je nov odbor.

+ Učiteljski izkoriščevalci. Piše se nam: Ko sem bral sobotnega »Učiteljskega Tovariša«, nisem vedel, ali bi se smejal ali jezil. Naenkrat taka ljubezen liberalnih učiteljskih prvakov do učiteljstva. »Damo učiteljstvu za »Dnevom« največ, kar moremo dati.« Zalostna nam majka! Čuješ, uboga učiteljska para na deželi. Kar na »Dan« se naroči, pa boš lahko izhajal, boš lahko otroke v šolo pošiljal itd. Le prebridka resnica je, da ravno »Dan« najbolj kompromitira učiteljstvo. Toliko ostudnih napadov na stranko, od katere pričakuje učitelj v bližnji bodočnosti izboljšanja gnotnega stanu, ni prinesel noben list. Glasilo liberalnih učiteljskih prvakov napada za vsako malenkost osebno in javno. Izmed sto primerov zadnjega. Kaj so naredili liberalni učiteljski družbi gospodje, ki so pričakovali na kolodvoru g. Kregarja? Gospodom iz »Učiteljske Tiskarne« se pač mehčajo možgani, ako mislijo, da s takimi osebnimi napadi koristijo učiteljstvu. Liberalnim učiteljskim prvakom je prešlo blatenje in napadanje v kri in meso. Povejte nam samo to, kaj ste za učiteljstvu koristnega storili? Ali je »Zveza« tekom let kedaj poslala kako deputacijo na merodajna mesta, ako je bil učitelj v preiskavi, ali se mu je kaka druga krivica zgodila? Odgovorite gospoda! Nasprotno, z napadi ste takemu revežu poslabšali stanje in mu neizmerno škodovali. Koliko ste škodovali učiteljstvu z razbitjem učiteljske deželne konference, to ve le tisti, ki so mu razmere znane. Vlada nam je vsled tega obrnila hrbet in niti ne gane se več, da bi vplivala na merodajne faktorje za naše izboljšanje. To je vaše delo, dobrotniki učiteljstva! In če bi tudi ne razbili konference, nam vlada vseeno ne more biti naklonjena vsled neprestanih napadov na deželnega predsednika. Kaj takega more storiti le ona učiteljska družba, ki se masti pri polnih skledah. — Sloveči izhod iz liberalne stranke nam je vzel pri vseh strankah še tisto trohico ugleda, ki smo ga tedaj imeli. Toda dovolj tega. Opravičeno lahko trdim, da je boljše, da take organizacije sploh ni, ki za učiteljstvo ničesar ne stori, temveč mu zmerom le škoduje. Da bi napravili iz obresti »Učiteljskega konvikt« kakke ustanove za učiteljske otroke, o tem ni niti govora. »Bauer, das ist was anderes!« Plačuj pa molči in vesel bodi, da ne zapoje bič. In posebno sedaj potrebuje »štab« v »Učiteljski Tiskarni« mnogo denarja. Leibjournal »košta«. Zato pa, učiteljski trpin na deželi, marljivo zbiraj kronce in jih pridno pošiljaj v Ljubljano. Vedi, da tak šport velja mnogo denarja. Zato pa — kronce vkup, kronce vkup! — Učiteljski veteran.

+ V obrambo celjskih porotnikov. Mariborska »Straža« piše: »Radovedni smo, kaj pravijo k moralnim zasuhičam, ki so jih dobili od »Slovenskega Naroda« liberalci, ki so bili porotniki v zadevi Kregar in njihovi ožji somišljeniki. Porotniki so enoglasno — prištaši S. L. S. in liberalci — spoznali Kregarja in drugove za nekrive obtožbenih dejanj in sodišče jih je na podlagi pravoreka oprostilo. To je spravilo »Slovenski Narod« iz ravnotežja. V svoji blazni jezi, da so mu bili računski prekrižani, je prvi njegov korak, da barabsko napade poroto in jo indirektno sumniči krivega pravoreka. Ker porotniki niso hoteli soditi tako, kakor je hotel »Slovenski Narod« in njegovo ozadje ampak so izrekli svojo sodbo po svoji vesti, zato pa z loparjem po njih. Na način, ki je naravnost gnjusen in za porotnike skrajno žaljiv in poniževalen, zatrjuje »Slovenski Narod«, da bi imela oprostilna razsodba le tedaj veljavo, »če bi bila delo sodnikov po poklicu«. (Masten tisk. Op. ur.) To bi bilo nekaj povsem drugega! V tem slučaju bi se lahko trdilo: Strogi, nepristranski in neodvisni sodniki (Masten tisk. Op. ur.) so pretresovali Kregarjevo afero ter po vsestranskem prevdanku in po temeljiti razpravi izrekli sodbo, da je Kregar nedolžen itd. Ali se ne čita to tako, kakor da se hoče reči, da porotniki v Kregarjevi zadevi niso bili »neodvisni in nepristranski«, ali se jim ne očitajo, da niso dovolj temeljito pretresovali Kregarjevo afero, ampak lahkomišelnost izrekli sodbo? Res, radovedni smo, kaj bodo rekli liberalni porotniki na te težke žalitve njihovega glavnega glasila. Če so možje, si teh hudih očitaj pač ne morejo dovoliti.

+ Nevarno obolet je vrhniški dekan g. Lovro Gantar na zastrupljenju. Priporočajo se v molitev duhovnim sobratom.

+ Občinske volitve v Polšniku. Dne 30. majnika je v Polšniku pri ponovnih občinskih volitvah na vsej črti zmagala S. L. S. Nasprotna stranka je popolnoma propadla v kljub strastni zahrbiti agitaciji. Sedaj gotovo ne bodo nasprotniki več kupovali vol in pa krav.

+ Hrvaška narodna Zajednica v Bosni. Centralni odbor H. N. Z. je v dne 26. in 27. m. m. zboroval v Banjaluki. Soglasno je odobril poročilo o dogovorih za spojitve s Hrv. Kat. Unijo. Glede železnice se je hrv. saborskemu klubu priporočilo, da se z vso vneto zavzame zanje, zlasti pa za progo Aržano-Bugojno oziroma Rama. Dalje so bili sprejeti sklepi za omejitev pijančevanja, za stik z delavskimi organizacijami, za osnutje ženskih organizacij in več drugih.

— Iz Knežaka se nam poroča, da se je tam vršila preteklo nedeljo prva veselica izobraževalnega društva. Oder se je naredil prav okusno v prostori gospoda Urbančiča, kateremu smo lahko hvaležni, da nas je sprejel pod svojo streho. Igrali sta se dve igri: »Krečmar pri zvitem rogu« in pa znani Balohov komični prizor: »Kmet in fotograf«. Vse je obilnemu občinstvu prav zelo ugajalo. Nasprotniki jezi, nas pa veseli. Pivka se probuja!

— Za doktorja filozofije bo promoviral France Stelè, absolvent c. kr. inštituta za avstrijsko zgodovino na Dunaju, v sredo, dne 5. junija 1912, ob 3/4. uri v slavnostni dvorani dunajskega vseučilišča. Častitamo!

— Uboj. V noči 25. maja t. l. so ponočevali in razgrajali na vasi Mladetiče fantje Franc Repovž, Franc Rus, Franc Zorc in Vincenc Zitnik. Na vasi pa so se radi deklet sprli in začeli pretepati. V pretepu je udaril Zitnik Zorca z nekim železom po glavi. Zorc pa je izdrl iz plota planko in udaril Zitnika po glavi tako, da je ta vsled udarca kasneje umrl. Sodišče bo postavilo Zorca pred poroto. To so sadovi ponočevanja.

— Izpremembe v trgovini. Iz trgovskega registra se je izbrisala protokolarirana trdka Zabret & Huter, kranjska tovarna lanenega olja v Britofu pri Kranju. Vpisala pa se je trdka Zabret & Komp., kranjska tovarna lanenega olja v Britofu pri Kranju. Družabniki novovpisane trdke so gg. Blaž Zabret, tovarnar v Britofu pri Kranju, Ivan Zabret, tovarnar v Bobovku pri Kranju in Ivan Podlesnik, posestnik na Kokrici pri Kranju. Podjetje se bo pečalo, kakor doslej, z izdelovanjem olja in preš in otvori tudi opekarno in žago. Prejšnji družabnik Rudolf Huter je izstopil iz podjetja.

— Prepovedani žepni revolverji. Naše notranje ministrstvo je obvestilo vse deželne vlade, da se morajo v smislu § 2. orožnega patenta smatrati kot prepovedani vsi žepni strelni samokresi (repetirni samokresi), browningi itd., ki niso 18 cm dolgi. To se ukaže, ker so se kratki samokresi zlorabljali in ker ne zadoščajo več predpisi o orožnem patentu. Kdor bo v bodoče izdeloval, prodajal ali hotel kupiti in nositi tako orožje, si bo moral izposlovati posebno dovoljenje. Prodajalci takega orožja bodo morali zapisati, komu so tako orožje prodali, kakor tudi navesti dovoljenje za prodajo. Dovoljenja za nakup, za posest in za nošenje orožja pod 18 cm dolžino bodo izdajale deželnoknežne policijske oblasti, tam pa, kjer ne obstojajo, politična okrajna oblastva.

— Obrtno-nadaljevalna šola v Št. Vidu nad Ljubljano je priredila binkoštno praznike običajno razstavo risarskih, obrtnospisnih in drugih v to področje spadajočih izdelkov vajencev in mizarskih pomočnikov-prostovoljcev tukajšnje šole v risalni dvorani šolskega poslopja. Oba dni je občinstvo v prav obilnem številu (do 600) posečalo razstavo ter se kaj laskavo in pohvalno izrazilo o razstavljenih risbah.

— Vagabundov je v ljubljanski okolici vedno več in prete postati prav šiba in gorje poštenemu prebivalstvu. Pa kako so Vam drzni! Binkoštni ponedeljek je prišel med prvo službo božjo v staro šentviško župnišče pri zaprtih vratih, ki se nahajajo na hodniku v 1. nadstropju, neznan. okoli 35 let star lopov v rjavi obleki, suhlastega obraza in s koničasto brado ter stopil v sobo, kjer je radi bolehnosti še počivala ga. Porentova. Njen soprog je bil v cerkvi. Lahko si mislimo strah uboge žene! A ona se, kakor težko, spravi pokonci, stopi neustrašno pred vlomilca ter mu zapove ostaviti sobo. Nate odpre okno in kliče ljudi na pomoč. Med tem zapusti neznanec sobo, ne da bi bil kaj vzel, zapre vrata na hodniku, seveda z »veirhom« za seboj ter jo odkuri neznanu kam.

— Zanimiv štrajk v Bosni končan. Štrajk livarjev cevi v Varešu, o katerem smo poročali, se je dne 27. m. m. vspešno končal. Trajal je polnih sedem tednov in bi bil pač še dalje, ko bi sčasom ne bili potegnili z livarji tudi osiali delavci podjetja in rudarji ter iz solidarnosti stavili svojih zahtev. Ker se jim ni ugodilo, so se pridružili štraku livarjev. Delalo je le nekaj stavkolomov in to sami socialni demokrati. Podjetju je pretila ogromna škoda; končno je prišel posredovat rudarski nadsvetnik Pogatschnig z Dunaja. Po daljšem pogajanju se je rudarjem dovolil 8 urni delavnik, livarjem so se akordne plače zvišale za 5—20 odstotkov, celokupnemu delavstvu pa se zviša temeljna dnevna mezd za 20 vinarjev in dovoli napredovanje vsako drugo leto. Zgrade se delavska stanovanja, ki se bodo brezplačno oddajala, drugi delav-

ci pa dobe primerno odškodnino. Štrajk je torej kljub socialno demokratskemu izdajstvu popolnoma uspel.

— Strela udarila v družbo štirih ljudi. Iz Črne na Koroškem poročajo: V petek, dne 24. majnika, se je zgodila pri podomače Šumahu velika nesreča. Štirje delavci, dve dekli in dva hlapca, so prekopavali neko njivo, kjer je nasajen krompir. Južno jim prineso na polje, in ker se je pripravljalo k dežju, se vsedejo pod košato smreko v bližini. Komaj začno južinati, je udarila strela v dotično smreko in je pri tem udarila 18letno Angelo Zadnik, 16letnega fanta pa je vrglo po bregu nizdol in mu zasukalo obe nogi v kolenih, da so bile pete spredaj, in mu je sezulo čevlje, ne da bi mu bilo jermenov razveralo ali raztrgalo. Najmanj prizadeta je bila 16letna deklica, ki se je hitro zavedla in šla po ljudi, da so prišli ostalim trem na pomoč. Prihiteli ljudje so spravili še nezvestnega hlapca Gregorja Koniča, ki je bil še vedno s hrbtom naslonjen na smreko, k zavešči, ki pa še zdaj leži težko bolan v postelji; fantu je zdravnik uravnal nogi.

— Zadruga mizarjev, Ljubljana, Spodnja Šiška, Vič in Moste, naznanja svojim članom in nečlanom, da se vrši preizkušnja za mizarske pomočnike v četrtek, dne 20. junija 1912, v c. kr. državni obrtni šoli v Ljubljani. Vsi mizarski vajenci, kateri se hočejo preizkušnje udeležiti, naj se najkasneje do 17. junija pri načelniku Fr. Burgerju zgledajo.

— Nesreča. V vasi Suha pri Škofji Loki je padel včeraj popoldne 13letni deček, sin posestnika Dagarina (pri Obstenjeku) raz oder in se nevarno poškodoval. Deček je skakal po odru in padel kakih pet metrov globoko na stol in si prebil črepijo na desnem senu.

— Razpisana srednješolska mesta. Od 15. maja do 1. junija so bili izdani sledeči razpisi: Ravnateljsko mesto: Arnan (realg., 25. VI.), Dunaj III. (r., 15. VI.). — Klasična filologija: Celje (g., samostojni slovenski razredi, L. Gr., 20. VI.). — Moderna filologija: Dunaj XVIII. (r., Fr. D., 10. VI.), Kromeriz (dež. r., Fr. E. d., 15. VI.), Linc (g., D. I. gr., 28. VI.), Praga (trg. akad., Fr. D., 22. VI.). — Historična skupina: Gradec (realg., 15. VI.). — Matemat. fiz. skupina: Inomest (žen. uč., M. Nsl., 30. VI.). — Risanje: Smichov (g., Z. geom. z., 22. VI.). Kratice in znaki kakor navadno.

— Definitivno mesto za klasično filologijo je razpisano na samostojnih gimnazijskih razredih s slovenskim in nemškim učnim jezikom v Celju. Zadnji vložni dan je 20. junija.

— Opek se je Anton Sojer, tovarniški delavec pri Seemanu na Viču. Stopil je v neki pepel, misleč, da je mrtev, in se pri tem na obeh nogah opek. Zadolbil je težke okvare.

— Protiv bivšemu pravaškemu poslancu Živku Petričiču, ki je bil obtožen veleizdaje, je preiskava ustavljena.

Svojo lastno hčer oskrnil. Zaradi posilstva, oskrumbe in krvosramnosti je odpeljalo orožništvo na varno Maksa Završnika, ločenega zidarja iz Radeč. Od žene se je ločil leta 1906 in od takrat se je potikal po svetu. Oblast mu je prepustila dve hčerke v oskrbo. Mlajšo Lucijo je oddal posestniku Oraču, drugo, sedaj 13letno Heleno, pa obdržal pri sebi. S to je potoval za delom. Dedec je bil vsak dan pijan in do krajcarja zapil, kar je zaslužil. Zato je v pijanosti svojo lastno hčer zlorabljal. Završnik pride pred poroto meseca avgusta. Da je stari alkoholik tako propadel, je žalostno, a še bolj žalostno je, da se dobi oblast, ki izroči nedolžnega otroka takemu notoričnemu pijancu v varstvo.

Primorske vesti.

p Nesloga radi sloge. Iz Pulja se nam piše: Komaj 20 dni je še do deželnozborske volitve, pri kateri se bo šlo za mandat po umrlem laškem liberalcu Franku, ki pripada glasom zadnjega volivnega kompromisa Hrvatim in še sedaj niso določeni kandidati ne za eno, ne za drugo stranko. Za Lahe je stvar res precej težka. Saj so v gospodarski polom na mestnem magistratu zapleteni skoro vsi njihovi velikaši. Toda navzlic temu napenja ta skoziin-skozi korumpirana stranka vse silo potom glasila »Giornaletta«, da bi si ta mandat zopet priborila. Kaj pa Slovani medtem delajo? Nič! Prepirajo se kakor otroci, ki se stope za knofe! Gospodje se niti ne morejo zediniti za osebo kandidata. Strank je kar pol tucata in vsaka usiljuje svojega kandidata. V celi stvari ni najmanjše resnosti, prav kakor v »oštariji«. Za vsako omizje drug kandidat, v istini je pa treba samo enega. Morda čakajo te med seboj se prepirajoče skupine, da bo tretji

vmes posegel in položaj izkoristil, potem bo pa v celém taboru zopet vpitje: »Lahi so nas prevarili!« Dr. Laginjeva kandidatura, katera bi bila za današnje puljske razmere gotovo najsrečnejša, še ni potrjena. »Naša Sloga« napoveduje kandidato Stihoviča. Vsekakor bi bil že skrajni čas, da bi gospodje enkrat vso zadevo z resnobo v roke vzeli. Take sadove rodi istrska »sloga«.

p Volitve v okrajno bolniško blagajno v Gorici. Pri včerajšnjih volitvah v okrajno bolniško blagajno v Gorici je v delavski skupini zmagala soc. demokratična lista, ki je dobila 965 glasov; mazziniani so s svojimi kandidati ostali s 403 glasovi v manjšini. V skupini delodajalcev so zmagali slovenski kandidati nad italijanskimi nacionalci s 307 proti 200 glasovom. Sedaj je večina v odboru bolniške blagajne slovenska. V skupini delojemalca, kjer so zmagali soc. demokrati, je med 50 člani 20 Slovencev in 30 Lahov, v skupini delodajalcev je vseh 25 izvoljenih delegatov Slovencev.

p Ravnatelj mestnega davčnega urada v Pulju zaprt. Tudi pri mestnem davčnem uradu v Pulju se je prišlo na sled velikim sleparijam prejšnje laško-liberalne večine, zlasti pri pobiranju doklad na vino in druge opojne pijače. Raditega je policija na povelje preiskovalnega sodnika aretovala ravnatelja tega mestnega urada, Hlačana. Tako so sedaj že skoro vsi ravnatelji mestnih uradov pod ključem.

p Samoumor. Oskrbnik posestev kneza Schwarzenberga, N o v a k, ki je iskal zdravja na Brionskem otoku, si je končal radi neozdravljive bolezni svoje življenje s tem, da je skočil v bližini otoka v morje in utonil. V svoji hotelski sobi je pustil pismo, v katerem je pojasnil vzrok, zakaj da se poslavlja od življenja, in obenem označil mesto, kjer se bo njegovo truplo našlo. Zraven pisma je pustil tudi denar, s katerim naj bi se poravnali hotelski stroški. Truplo nesrečnika so res našli na prostoru, katerega je označil v pismu.

p Strela. Iz Lokve poročajo z dne 24. maja: Sinoči je strela udarila v drevo ob cesti, in to ravno v času, ko so pastirji živino gnali domov. Kar nenkrat se je zgrudilo na tla nad 20 glav živine, od katerih je obležalo pet glav. Ostale so ljudje, ker se je zgodilo v bližini vasi, spravili k življenju in tako rešili.

p Umrla je pri Sv. Mariji Magdalen pri Trstu gospa Marija Mrkota, mati mnogoštevilne družine.

p Zbona Andrej, višji inšpektor in postajenačelnik južne železnice v Trstu — vpokojen. Po skoraj 43letnem aktivnem delovanju je višji inšpektor in postajenačelnik južne železnice v Trstu, gospod Zbona Andrej, s 1. junijem stopil v zaslužni pokoj.

p p Za c. kr. poštarja v Kanalu je imenovan g. Lambert Gerbic, dosedaj poštar v Ročinju.

p Umrl je v Kanalu Alojzij Gorjup, kancelist pri bosensko-hercegovski železnici v Sarajevu.

IZPRED LJUBLJANSKEGA POROTNEGA SODIŠČA.

Svojo taščo ubil. Kakšna nadloga da je nestrpna tašča pri hiši, to je v obili meri skušal France Seškar, 33 let stari kočar v Tomišlju, ki se mora zagovarjati zaradi hudodelstva uboja. Poročil se je leta 1907 z Marijo Oven, in ker mu je tašča Jera Oven prepisala nekaj zemljišča, vzel je še njo na svoj dom ter se ji zavezal dajati vžitek. Začetkoma so mirno živeli, a ker je bila tašča precej jezična, France Seškar pa precej občutljiv in razburljiv, so bili prepiri na dnevnem redu. Da bi se tem izognil, odpotoval je v Ameriko, kjer si je z delom pridnih rok zopet nekaj prislužil. Možno je mislil, da se je v njegovi odsotnosti tašča kaj poboljšala, zato se je vrnil domov. Tudi zdaj je bilo spočetka vse dobro. Seškar, navajen na trdo delo, se je tudi z njeno prirojenjo pridnostjo lotil domačega dela. A vse to ni zadoščalo bodeči tašči Jeri, pričela ga je zmerjati z lenuhom itd. Bilo je dne 9. marca t. l., zvečer, ko se je Seškar vrnil iz dela domov. Ker je ležala žena v otročnici, morala bi tašča pripraviti zetu večerjo. Seškar je sedel pred hišo in potrpežljivo čakal večerje, ker je pa le dolgo ni nič dobil, vprašal je taščo za večerjo, a sedaj se je vsula cela kopica žalosti na ubogega moža, ki je pred Seškarjem, kamor mu je sledila tašča, pograbil tolkač in parkrat v svoji slepi jezi zamahnil proti tašči. Tašča je en udarec zadel na glavo, da se je takoj mrtva zgrudila. Pri raztelesenju ubite Jere Oven so zdravniki zvedenci dognali, da je bila zdrobljena leva senčnica in temnica, koščki kosti so pritiskali na možgane, ki so

otrpili in povzročili smrt. Obdolženec vse odkrito priznava ter se je takoj po storjenem nesrečnem dejanju tudi sam šel javit orožnikom. Porotniki so vprašanje na uboj zanikali, potrdili pa enoglasno dodatno vprašanje zaradi pregreška zoper varnost življenja. Sodišče je na to Seškarija obsodilo na trimesečni zapor.

Telefonska in brzojavna poročila.

SIJAJNA ZMAGA KATOLIČANOV V BELGIJI.

Bruselj, 3. junija. Včeraj so se po vsej Belgiji vršile volitve v belgijski parlament in senatsko zbornico. Združeni liberalci in soc. demokratje so razpust zbornice z raznimi grožnjami izsilili, ker so upali, da pri novih volitvah porazijo katoličane. Volilni boj je bil najhujši, kar jih je videla Belgija. Soc. demokrati in liberalci so razbijali shode katoličanov in tudi par ministrov pretepli. V očigled teh dejstev so katoličani napeli vse sile in šli v boj s tako zavestjo, kakor še nikdar prej. Včerajšnje volitve v belgijsko zbornico so prinesle katoličanom sijajno zmago. Soc. demokratski-liberalni blok je poražen. Dočim so doslej katoličani v parlamentu imeli samo šest glasov večine, znaša po včerajšnjih volitvah večina katoličanov v belgijski zbornici 14 glasov.

TRUPLO SOC. DEM. POSLANCA SILBERERJA NAJDENO.

Solinograd, 3. junija. Včeraj ob 8. uri zjutraj je v nekem jarku na Hundsteinu našel mizarški pomočnik Bernhard truplo pogrešanega soc. dem. poslanca Fr. Silbererja. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Alm.

OGRSKE ZMEDE.

Ogrska vlada odklonila Košutove predloge.

Budimpešta, 3. junija. Ministrski predsednik Lukacs je Košutu izročil obširen odgovor na predloge opozicije. Vlada odklanja štiri- do petletni provizorij brambne predloge ter pravi, da pri obrambi predlogi ne pripuščajo nobene modifikacije. Glede na volivno preosnovo odklanja predlog, po katerem naj bi se število volivcev od 1.200.000 na 2.900.000 pomnožilo. Vlada je voljna predložiti jeseni volivno preosnovo z ozirom na inteligenčne volivce, drugače naj bi pa ostalo pri sedanjem volivnem načinu. Sicer pravi vlada, da je za kompromis pri volivni reformi pripravljena, zahteva pa revizijo poslovnika. V skladu sicer uljudne, a odločno odklonitve Košutovih posredovalnih predlogov se je politična situacija zopet jako poostрила. Socialni demokrati groze z novim generalnim štrajkom.

ČEŠKO ČASOPISJE O REKONSTRUKCIJI VLADE.

Praga, 3. junija. Češko časopisje se peča z govoricami o preosnovi vlade in preosnovo odklanja. »Venkov« piše, da razmer izprememba vlade ne izpremeni, dokler se ne reši češko vprašanje. »Česke Slovo« piše: Podoba, ki jo nudi sedanjí državni zbor, je grozna, boljše ne bo prej, dokler se vlada ne bo na kako večino naslanjala.

ODGODENO SKUPNO POSVETOVANJE ČEŠKIH, DRŽAVNIH IN DEŽELNIH POSLANCEV.

Praga, 3. junija. Češki listi poročajo, da sta načelnik državnozbornskega češkega kluba Fiedler in načelnik češkega deželnozbornskega kluba Svelhla sklenila, da se skliče skupno posvetovanje čeških državnih in deželnih poslancev pozneje, ker položaj glede na pravna pogajanja sedaj ni jasen.

NOVI GALIŠKI DEŽELNI MARŠAL.

Lvov, 3. junija. Grof Adam Goluchowski, brat bivšega ministra zunanjih zadev, je imenovan za novega gališkega deželnega maršala.

RUSINSKA UNIVERZA.

Dunaj, 3. junija. Načrt cesarjevega lastnoročnega pisma v zadevi rusinske univerze je bil danes preložen rusinskemu in poljskemu klubu, ki imata o tem danes popoldne seji.

VSESLOVANSKA ŽENSKA ZVEZA.

Praga, 3. junija. »Narod. Politika« poroča, da se namerava ustanoviti Vseslovanska ženska zveza.

KRIZA V ODBORU ZA PRIREDITEV PRAŠKEGA SOKOLSKEGA KONGRESA.

Praga, 3. junija. »Pravo lidu« poroča, da grozi v odboru za prireditev sokolskega kongresa v Pragi kriza, ker je odbor povabil h kongresu vse ministre, med njimi tudi pravosodnega ministra dr. Hochenburgerja.

ČEŠKO-NEMŠKA SPRAVA.

Praga, 3. junija. Včeraj je imel ces. namestnik Thun v Tešinu znane-

nit govor, v katerem je dejal, da je češko-nemška sprava bližje, nego marsikateri misli.

AVSTRIJSKI ORGANIZATOR ČRNOGORSKE DRŽAVNE BANKE.

Zader, 3. junija. Ravnatelja Deželne banke, dr. Jana Zička, je pozvala črnogorska vlada v Cetinje, da organizira črnogorsko državno banko. Ko je Zička organizacijo izvršil, ga je kralj Nikolaj pozval k posebni avdienci, v kateri ga je odlikoval s komturnim križcem Danilovega reda.

JUGOSLOVANSKA UMETNIŠKA RAZSTAVA V BELGRADU.

Belgrad, 3. junija. Na četrti jugoslovanski umetniški razstavi v Belgradu je razstavilo 85 jugoslovanskih umetnikov nad 1000 umetniških proizvodov. Razstavo nameravajo junija meseca prenesti v Sofijo. Srbska vlada, belgrajska mestna občina in srbski kralj Peter, so kupili veliko razstavljenih umetnin. Na iniciativo srbskega kralja Petra se zgradi v Belgradu umetniška galerija in razstavni paviljon.

FRANCOZI IN NIZOZEMCI.

Pariz, 3. junija. Na čast nizozemski kraljici, ki je obiskala Pariz, je priredil predsednik francoske ljudovlade banket, ki se ga je udeležilo 250 oseb. Fallieres in kraljica sta naglašala v svojih napitnicah, da živi Francija in Nizozemska v izvrstnih razmerah in da upata na še večjo utrditev prijateljskih zvez.

KREČANSKI POSLANCI V ATENAH.

Atene, 3. junija. Vojaški kordon je v soboto zabranil krečanskim poslancom vstop v zbornico. Častniki so skočili pred krečanske poslance in jih prosili, da naj se umaknejo. Krečani so nato sklenili, da pošljejo ministrskemu predsedniku Venizelosu deputacijo. Zbornici je med tem prečital Venizelos dekret, ki sklicuje zbornico, nakar je bil izvoljen s 125 proti 48 glasovom za zborničnega predsednika kandidat vlade, Tsirinokos. Zbornica je nato sklenila, da se odgodi do 14. oktobra. Za pravosodnega ministra je imenovan Raktivan.

Atene, 3. junija. Grško časopisje soglasno konstatira, da je z izključitvijo krečanskih poslancev Grška za evropski mir veliko žrtvovala. Vprašanje pa ni še rešeno in postane še bolj pereče meseca oktobra. Evropa naj reši vprašanje, ki je tako Kreti kakor tudi Grški nevarno.

PORTUGALSKI REPUBLIČANI NAPADLI OPROŠČENE MONARHISTE.

Šest oseb mrtvih.

Lizbona, 3. junija. V Arzerasu so republikani po neki sodni razpravi, v kateri je sodišče oprostilo obtožene monarhiste, napadli oproščence. Republikani so metali na monarhiste celo bombe. Ubitih je bilo 16, ranjenih pa veliko ljudi.

ITALIJANSKO-TURŠKA VOJSKA.

Carigrad, 3. junija. Listi poročajo, da Italija vsled posredovanja Angleške ne bo zasedla otokov Mitlene, Chios in Lemnos.

NESREČA NA ŽELEZNICI.

Inomost, 3. junija. Na postaji Pians je vlak povozil bivšega konservativnega poslanca Geigerja.

NESREČA Z MOTORJEM.

Inomost, 3. junija. Konceptni praktikant pri namestništvu dr. Waissnix se je s svojim motorjem zaletel v neki voz. Waissnix si je prebil črepijo in obležal mrtev.

DRAMATIČNI DOGODEK PRED RIMSKIMI POROTNIKI.

Rim, 3. junija. Pri obravnavi proti poročniku Paterno, morilcu grofice Trigona, je Paterno poizkusil samoumor. Zaletel se je večkrat z vso silo z glavo v železne drogove kletke ter se zgrudil nezavesten in oblit s krvjo na tla. Prenesli so ga v jetniško bolnišnico. Njegov položaj je zelo nevaren.

NAPAD NA DUHOVNIKA.

Angers, 3. junija. Župnika Pitona so našli na cesti mrtvega. Na poti k nekemu bolniku je bil napaden in umorjen.

VELIKA AVTOMOBILSKA NESREČA.

Kraljevi Gradec, 3. junija. Avtomobil grofa Liebenstein-Krakovski se je na državni cesti med vožnjo preuklenil v neki jarek. Šofer Kalwach se je ubil, grof je pa nevarno ranjen.

STAVKA NATAKARJEV V NEW-YORKU.

London, 3. junija. Iz New-Yorka brzojavljajo: Stavki natakarkjev po hotelih so se pridružili tudi natakarkji v klubih. Kolikor si morejo, si lastniki pomagajo z iz Južne Amerike pozvanimi natakarkji zamorci.

NENAVADNA ZIMA V JUŽNI AMERIKI.

London, 3. junija. Po poročilih iz Južne Amerike že tam štiri dni sneži. S Chilejem so prekinjene vse zveze. Sneg je zapadel po nekaterih krajih deželo nad 10 m visoko. Šest vlakov je zasneženih. Trgovina in promet počivata.

DVE SMRTNI NESREČI PRI POLETU V BREMENU.

Bremen, 3. junija. Včeraj zjutraj nekoliko po sedmi uri se je prekucnil aeroplan, s katerim se je hotel aviatik Buchstatter s poročnikom Stillejem dvigniti v višine. Poročnik je bil takoj mrtev, Buchstatter je pa čez nekaj trenutkov umrl.

370 METROV GLOBOKO V OGNJENIKU.

Pariz, 3. junija. »Temps« poroča iz New-Yorka: S Honolulu se poroča, da se je izpustil profesor Day 370 metrov globoko v žrelo ognjenika Kileanea. Iz žrela je prinesel vrelo lavo. Analize vrele lave in vjetih plinov lahko popolnoma prekucnejo sedanjo teorijo o ognjenikih.

POTRES NA RUMUNSKEM.

Bukarest, 3. junija. V soboto zjutraj je potres zopet obiskal mesto Focsani. Celo mesto se je močno streslo. Panika je bila nepopisna. Cele družine, moški, ženske in otroci so prenočevali, nezadostno oblečeni, na polju izven mesta. Med razrušenimi so tudi mnoga vladna poslopja, tako na primer pred enim mesecem otvorena justična palača, prefektura, finančno ravnateljstvo, kakor tudi vojaška kazina. Skoro vse ljudske šole so postale vsled potresa nerabne. **Sapunarska cerkev in katedrala St. Joana ste se istotako podrli,** poleg tega ste pa tudi močno poškodovani nova cerkev sv. Nikolaja in cerkev apostolov. **15 oseb,** večinoma žensk in otrok, **je bilo ubitih, nad 100 pa ranjenih.** Med težko ranjenimi je tudi žena župana Vaseliu in žena majorja Glocano.

Štajerske novice.

Š **Občinske volitve** so se te dni vršile v Radvanju pri Mariboru. V 3. razredu so zmagali socialisti, v 1. in 2. razredu pa nemški nacionalci.

Š **Poročil se je** na Humu g. Matija Zdravec iz Šalovec z gđco. Ivanko Ivanuš.

Š **Županstvo odloži** je gosp. Josip Jazbinšek v občini Loke na Planini zaradi mučne bolezni. Bil je župan čez 18 let. Na njegovo mesto je izvoljen g. Melhior Tovornik-Kladovski.

Š **Občinske volitve v Podčetrtku** so se vršile 30. maja. V občinski odbor so izvoljeni trije pristaši S. K. Z., dva liberalca in štirje Nemci. Trg je bil do nedavna še v nemških rokah. Z napestostjo se pričakuje, kako bo izpadla volitev župana.

Š **Občinske volitve v mestu Celju** se vršijo dne 10., 11. in 12. junija. 10. junija voli tretji razred, 11. junija drugi razred in 12. junija prvi razred. Prihodnje dni enkrat bodo imeli Nemci zborovanje, na katerem bodo postavili kandidate.

Š **Umril je** v Gradcu na kliniki vinški trgovec Janez Cafuta iz Dravcev.

Š **Smrtna kosa.** V Slov. Bistrici je umrl najstarejši meščan Vincenc Sternberger, nekdanji lastnik gornjebistriških fužin za baker. Možno je gojil nekdanj hudo sovraštvo do Slovencev in je za znani napad na slovenske zborovalce v Spod. Novi vasi dne 19. junija 1870 dal na razpolago vse svoje tovarniške delavce. Zadnja leta je v miru preživel v svoji hiši v Slov. Bistrici.

Š **V zaporu se je obesil.** V mariborski jetnišnici se je obesil Matija Berglez iz Spodnje Breznice pri Poljčanah, ki je bil dne 28. maja zaradi uboja obsojen na dve leti težke ječe.

Š **Občinske volitve v Gradcu** se bodo vršile 24. septembra, 2. oktobra in 12. oktobra.

Š **Umril je** v Gradcu znani artist Franc Renner, ki je leta 1909. na graškem »jesenskem semnju« prvokrat v Avstriji vodil vodljivi zrakoplov. Nekdaj premožni mož je umrl v revščini, star 45 let.

Š **Mariborski slovenski gimnazijci** prirede pod pokroviteljstvom preč. g. profesorja dr. A. Medveda, dne 9. junija v gledaliških prostorih »Hotel Avstrija« v Slovenski Bistrici predstavo: »Moč uniforme«, burka s petjem v treh dejanjih. Spisal J. Štoka. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Med premori in prosto zabavo poje dijaški pevski zbor. Čisti dobiček je namnjen »Dijaški kuhinji« v Mariboru. Cene: I. sedež 2 K, II. sedež 1 K 20 v, III. sedež 80 v, stojšče 40 v. Ker je čist dobiček namenjen naši prekornosti »Dijaški kuhinji«.

nji», se preplačila hivaložno sprejemajo. Na obilno udeležbo vabijo vljudno prireditelji.

š Izpred celjske porote. Otroka z a d a v i l a. V četrtek se je pred celjskimi porotniki zagovarjala kmečka hči Marija Čavs iz Loke pri Žusmu zaradi detomora. Ko je porodila nezakonskega otroka, ga je iz strahu pred stariši takoj po rojstvu zadavila. Porotniki pa so jo krivde oprostili in sodni dvor je izrekel nad njo oprostilno rabsodbo. — V petek se je zagovarjal pred poroto član družbe železniških tatov, kateri je načeloval Dušan Svetanovič, Janez Frigel. Ta slučaj se je pri tem zasledanju obravnaval že kot drugi, a so ga preložili na zadnji dan zasledanja. Sodni dvor je porotnikom stavil vprašanje glede tatvin iz navade, katere so porotniki potrdili. Janeza Frigela je sodni dvor nato obsodil na 5 let težke ječe. — S tem slučajem je drugo porotno zasedanje pri celjskem okrožnem sodišču končalo.

š Smrtna kosa. V Slov. Bistrici je umrla po daljši bolezni 35letna Jožefa Sattler. — Kakor poročajo iz Slov. Bistrice, je v Budimpešti dne 24. maja umrl Julij grof Attems v starosti 75 let. Njegovo truplo so prepeljali v Zg. Poljskavo, kjer so ga položili v rodbinsko rakev.

Vsled ljubosumnosti. Iz Hrastnika: Rudar Jakob Fajdiga je vsled ljubosumnosti napadel rudarja Alojza Juharta z nožem in mu prizadel več težkih poškodb. Nevarno ranjenega Juharta so spravili v rudniško bolnišnico, Fajdigo pa so orožniki zaprli.

Ljubljanske novice.

Ij Večer Salezijancev v »Unionu« se je vršil sinoči pričo sijajne in vendar povsem demokratične družbe. Najodličnejši sloji ljubljanskega prebivalstva, omenjamo g. dež. predsednika ekselencio barona Schwarza, g. deželnega glavarja dr. Šusteršiča, fin. ravnatelja dvornega svetnika Klimenta, dvorna svetnika gospoda grofa Chorinskega in predsednika deželnega sodišča Elsnerja, g. brigadirja Smidt-Fussina, g. polkovnika Zahradniczeka s soprogrami, mnogo častnikov ter uradnikov z družinami, poleg tega je obrtništvo in delavstvo deloma v narodnih nošah, napolnilo veliko dvorano, kjer je godba Salezijancev iz Trsta prav pridno svirala najrazličnejše komade. Močna je 65 mož, dobro uvečhana, igra čisto in ritmično točno, samo moč njenega ff v zaprtem prostoru ni za slabotne živce. Vitka dekleta so z raznim obirale v obeh deželnih jezikih požrtvovalne obiskovalce potom prodaje raznih rož, pijač jedil in hladil ter srečk tako, da so marsikomu, da ne rečemo vsakomur olajšale denarnico za Salezijance, kateri so za svoje blagotvorne namene, upamo, dobili tem povodom kolikor toliko izdatno podporo, za katero so si stekle izrednih zaslug čestite dame pripravljalnega komiteja, gospe ekselencio Karla bar. Schwarz, grofica Chorinsky in Melita Kliment, Jany Kusmanek in Bogomila dr. Šusteršičeva. Večer je bil zelo animiran in bi bil najbržeje še bolj, da ni na večer silna ploha marsikoga oplašila, da je raje doma ostal. S posebno ljubeznivostjo so bili gostom na uslugo oo. Salezijanci z o. Kovačičem na čelu, tako da se je družba zadovoljno razšla, posebno zadovoljni tisti beati posidnetes krasnih dobikov.

Ij »Za en pod.« Zadnjič enkrat je imelo učiteljsko liberalno društvo za ljubljansko okolico občni zbor. Prišlo je vsega skupaj šestorica starih junakov. Skoraj strah jih je bilo, ko so se spogledali. Ata Žirovnik ta dan niso nič kaj pokonci hodili.

Ij Smrt na plesišču. Včeraj ob 6. uri zvečer, ravno ko sta šla dva pogreba drug za drugim po Martinovi cesti, se je slišal močni glas godbe na avtomat iz Pavškove gostilne. Ko pa so se vračali pogrebi, videli so pred omenjeno gostilno gručo ljudi, ki pa niso več plesali, ampak so povedali, da je nekoga zadela kap. Mrtvec je bil 25letni Al. Glinšek, krojaški pomočnik, nekje iz Gorenjskega. Med plesom mu je prišlo slabo, bruhal je iz sebe pene, nakar je bil takoj mrtev. Došli zdravnik g. dr. Krajc, je konstatiral smrt. Ob ti priliki je bila izvršena tudi neka aretacija.

Ij Dijaški izlet na Jadransko morje. Ta izlet, ki ga je priredila krajevna skupina Ljubljana Avstrijskega mornaričnega društva in ki so se ga udeležili dijači vseh srednjih šol na Kranjskem je izvrstno uspel. Vsega skupaj odpeljalo se je s posebnim vlakom 540 oseb, med njimi ravnatelji in profesorji udeleženi zavodov ter mnogi sorodniki dijakov. Prihod v Trst ob pol devetih uri dopoldne. Tu so si izletniki najprvo ogledali prosto luko z velikimi

trgovskimi in izseljeniški parobrodi, potem veliki kanal, v katerem so zasidrane jadrnice. Preko predora Montuzzo so na to korakali h katedrali sv. Justa in na staro trdnjavo. S trdnjavine planote odkril se jim je krasen pogled na mesto, luko in okolico. Od tu so šli v Stabilimento tecnico, kjer so jim od mornaričnega poveljstva prideli častniki razkazovali velike bojne ladje in različne delavnice. Ogledovanje te velike ladjedelnice, ki je opremljena z najmodernejšimi stroji in z vsemi pripomočki tehnike, bilo je zelo instruktivno. Mimo Lloydovega arzenala, državnega kolodvora in preko lepih nasadov pri Sv. Andreju so izletniki potem odšli v mesto, kjer se je v Dreherjevi restavraciji vršil obed. Pri obedu in večerji ter popoldne pri izletu po morju je igrala godba 32. pešpolka. Ob pol tretji uri so se izletniki vkrkali na parnik »Timavo« in »Capodistria«, katera je bilo v ta namen najelo mornarično društvo. Izlet po luki je bil krasen. Nepozabni ostanejo vsem udeležencem trenotki, ko sta parnika ob zvokih cesarske himne plula mimo v Piranu zasidrane eskadre in mimo grada Miramar, na katerem biva sedaj Njena cesarska visokost, nadvojvodinja Marija Jožefa. Tako z velikih bojnih ladij kakor z grada Miramar so živahno odzdravljali navdušenim Živio! Klicem mladih izletnikov. Po večerji vršil se je sprehod po pomolu San Carlo in po pristanišču. Ob pol devetih uri so se izletniki zopet odpeljali s posebnim vlakom. — Naglašati je treba, da so bili vsi izletniki kar najprijetnejše presenečeni in da se je ekskurzija vkljub velikemu številu udeležencev vršila v najlepšem soglasju, brez vsake neprilike. Ne glede na žrtve mornaričnega društva, ki je dijakom izlet — vožnjo s posebnim vlakom, izlet po morju, zajutrek, obed, južino in večerjo — omogočilo za res malenkostno ceno 10 K, priznavati je treba požrtvovalnost tako mornaričnega društva kakor posameznih učnih zavodov, ki so pripomogli, da se je izleta nad sto ubožnih dijakov udeležilo popolnoma brezplačno. Od strani šolskih voditeljev se je splošno naglašal instruktivni pomen tega izleta in izražala se je želja, da bi se take ekskurzije ponavljale.

Ij Konferenca katehetov (zadnja v tekočem šolskem letu), bo jutri 4. junija ob peti uri popoldne. Na vrsti sta še dve sklepni katehezi v navodilu za pouk prvoobhajancev: Telesna priprava; zahvala. — Referent katehet P. Regalat Čebulj. Določitev spovednih dni. Slučajnosti. Lokal: Posvetovalnica v Katoliški tiskarni.

Ij Cirkus Schmidt. V Lattermannovem drevoredu prireja predstave znani cirkus Schmidt. V soboto je bila otvoritvena predstava. Spored obsega jako zanimive točke: nastopajo dresirani konji, telovadci, akrobati. Dresura konj je izborna. Zelo so ugajali žonglerji in pa komični telovadci na treh drogih. Telovadne vaje so se proizvajale z dovršeno spretnostjo, bodisi na drogu ali pa ekvilibristične vaje z rokami in glavo. Veliko zanimanje so vzbudili umetniški kolesarji, ki so na kolesu proizvajali vratolomne vaje. Naravnost izborna je pa dresura dveh opic, kateri sta spretnjeje vozili kolo, nego marsikak kolesar. Z napetostjo je sledilo občinstvo nastopu štirih Kitajcev, kateri so med drugim obešeni za kite, proizvajali najrazličnejše vaje. Pri sobotni predstavi je bil cirkus napolnjen do zadnjega kotička in je splošno zelo ugajal.

Ij Tujski promet v Ljubljani. Meseca maja je prišlo v Ljubljano 6317 tujcev — tedaj 551 več kakor meseca aprila in 193 več kakor lani meseca maja. — Nastanilo pa se je v hotelu Union 1564, Slon 1215, Lloyd 527, Cesar avstrijski 281, Ilirija 273, Malič 242, Južni kolodvor 204, Štrukelj 187, Tratnik 181 in v ostalih gostilnah s pravico za prenočevanje tujcev 1643 tujcev.

Ij Najden vtopljenec. V petek dopoldne je našel čolnar Matija Mazi nad Zidarjevem grabnom pri Lipah v Ljubljani neznanega vtopljenca. Policijska komisija je šla po vtopljenca s čolnom, potem so ga pa prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu. Na vtopljenca ni bilo opaziti nobenih znakov, iz katerih bi se bilo dalo sklepati, da se je zgodilo kako hudodelstvo. Neznavec je okoli 30 let star, delavskega stanu ter je bil slabo napravljen. V vodi je ležal po izpovedbi policijskega zdravnika g. dr. Illnerja že kakih 8 dni. Pri sebi ni imel druzega kakor staro denarnico z 2 K 67 vin. denarja.

Ij Aretovana nasilneža. Ko je v soboto popoldne 60letni brezposelni dninar Ivan Šimenc iz Tribuč, okraj Črnomelj, v neki trgovini na Cesarja Jožefa trgu že nekoliko opit še zahteval žganja, ga mu niso hoteli več dati. Nato

je Šimenc začel osobe zmerjati, kar je imelo za posledico, da so ga vrgli iz lokala. Na cesti je potem še bolj razgrajal ter se je, ko je bil poklican stražnik, vrgel na tla, ugriznil stražnika v meče in ga sunil v trebuh. S pomočjo mimo idočega detektiva je stražnik nasilneža pripeljal do Predškofije, kjer se je zopet vrgel na tla. Na stražnici ni hotel povedati svojega imena. Oddali so ga deželnemu sodišču. — Na Sv. Jakoba trgu je v neki gostilni v soboto cel dan popival neki vpokojeni železničar. Proti večeru je udrl v kuhinjo in se zaklenil. Ko je gostilničar zahteval, da mora vrata odpreti, mu je rogovilež nastavlil nabit revolver. Tudi tega je spravila policija na varno.

Ij Umrli so v Ljubljani: Helena Turk, bivša postrežnica, 75 let. — Janez Podlipnik, postiljon, 23 let. — Anton Hrovatin, posestnikov sin, 27 let. — Katarina Mravlja, delavčeva žena, 40 let. — Magdalena Jaklič, uradnikova žena, 34 let. — Marija Koščak, posestnikova žena, 31 let. — Katarina Vrh, občinska uboga, 67 let.

Bivši orožnik

službe.

Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvu „Slovenca“ pod šifro „300“.

išče primerne in stalne

1768

Dva krojaška pomočnika

za boljše delo, in enega učenca sprejemem takoj. Peter Rus, krojaški mojster, Bled.

1767

V kavarni „Central“

vsak dan vso noč

KONCERT

na novo došle priljubljene tamburaške damske kapele „Central“.

Z velespoštovanjem

1775 7 Štefan Miholič, kavarnar.

: Naročajte „Slovenca“ .:

Zahvala.

1770

Ob smrti in pogrebu naše drage sestre, oziroma tete, gospodične

Terezije Strle

učiteljice v Gorjah

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam izrazili svoje sočutje ter spremili rajno na zadnji poti. Posebno se zahvalimo velečast. gosp. dekanu I. Novaku iz Radovljice za vodstvo pogreba, slavni duhovščini, darovateljem krasnih vencev, vsem društvom, gg. učiteljem in gđc. učiteljicam in vsem Gorjancem in drugim za tako številno udeležbo pri pogrebu.

V Gorjah, dne 31. maja 1912.

Žalujoči sorodniki.

Zahvala.

1774

Za prirčne izraze sožalja ob bridki izgubi, ki nas je zadela vsled smrti preljubljenega očeta, gospoda

dr. Al. Brenčič-a

odvetnika v Celju,

izrekamo najiskrenejšo zahvalo č. duhovščini, slav. društvom, zlasti celjskemu in šentjurskemu Sokolu, vsem darovalcem krasnih vencev in vsem, ki so sočustvovali z blagim ranjnim med boleznijo ter mu izkazali zadnjo čast.

Celje, dne 1. junija 1912.

Radovan, Lojze in Marica Brenčič.

Tržne cene.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 3. junija 1912.

Pšenica za oktober 1912	11.60
Rž za oktober 1912	9.71
Oves za oktober 1912	9.27
Koruza za julij 1912	8.85
Koruza za avgust	8.95
Koruza za maj 1913	7.72

Na Poljanski cesti 67

v prejšnji tovarni vžigalic, potem tovarni za stroje D. Fakina

se odda v najem
takoj več

lokalov za delavnice

pripravnih za veliko mizarsko ali tesarsko obrt, dalje za kovača, kolarja, sedlarja, lakirarja itd.

Eden lokal za delavnico
se pa odda za mesec november.

Več pove lastnik

Adolf Hauptmann

Ljubljana.

Rusko žito.

Rusija pripravlja na gospodarskem polju preobrat, ki bo za celo Evropo naravnost epohalnega pomena. Gre za podpravljanje ruske žitne trgovine ter se je konstituiral poseben odbor v ruski dumi in je predložil predsedniku M. V. Rodzjanku spomenico za postavno ureditev žitne trgovine v rokah države.

Rusija je žitnica Evrope in pride-la z ozirom na žetev po celem svetu, polovico vse žetve rži, tretjino ječme-na, četrtno ovsu in petino pšenice; po teh dejstvih bi bilo tudi pričakovati, da ona določa cene žita na mednarodnem trgu in uveljavlja svoj vpliv, ki ji gre po njenem pridelku. No, temu ni tako. Ruski mužik je uboga para, ki gara za tujega trgovca, posredovalca cele žitne trgovine med Rusijo in inozemstvom. Posredovalna trgovina škoduje ruske-mu poljedelstvu, za katero se setev kmalu ne bo več izplačala. Vzrok je brezciljna in neurejena produkcija, ki si jo ve obrniti v svojo korist tuji trgo-vec; za ta nedostatek država dosedaj ni pokazala dovolj razumevanja, da štiti ravno oni del prebivalstva, na ka-terega ramah sloni milijardni budget. Na jesen pripeljejo na domače trge ob dobrih letih žito v ogromnih množi-nah, tako da žitne cene globoko pade-jo. Tako je na primer veljal aprila 1909 pud (okroglo 15 kg) pšenice 1 rubelj 28 kopejk (3K 40 v), septembra istega leta pa 78 kopejk (1 K 95 v). Leta 1904 je bi-lo prodano vse žito srednje vrste v ino-zemstvo po 60 kopejk pud in 1905 celo po 50 kopejk, torej 15 kg pšenice za 1 K 50 v, oziroma 1 K 25 v. Da morajo kmetje prodati svoje pridelke, je vzrok, ker nimajo žitnic, kamor bi žito spravili in tako lahko počakali na ugo-dnejše pogoje. Manjka pred vsem cene-ga kredita in informacij o žetvi v dru-gih provincih in v tujini. Prekupci de-lajo v ruski žitni trgovini z velikanski-mi dobički, tako se nihče ne bo čudil, da v slabih letinah zavladava več pro-vinciah lakota, ki ima za posledice upor in poboj.

Po novem zakonu bo postavila dr-žava javne žitnice, v katere bo lahko vsak spravil žito, ki ga sam pridelal. Uradno se bo določilo, koliko se sme izvažati žita ter se bo v dobrih letih nabirala rezerva. Kontrolo bodo izvrše-vala zemstva (kakor pri nas okrajna glavarstva), ki bodo dajala kredit na žetve, izplačevala prejeta žito, varova-la prevoz blaga do železnice in skrbela za izvoz v svojem okraju. Kot najvišja oblast novega monopola bo posloval posebni oddelek, takozvani žitni od-sek trgovskega ministrstva ter bo vodil tudi posle »žitnega sveta«.

Rusija dobi z novim monopolom velikansko moč v svoje roke ter hkrati reši svoje poljedelstvo pred uničujo-čim vplivom posredovalne trgovine. Samo vest o novem predlogu v ruski zbornici je vzbudila veliko senzacijo in neprijetno presenečenje pri evrop-skih žitnih kraljih, ki se po pravici bo-je za svojo moč.

Društva.

— Iz Domžal se nam poroča: Bin-koštni ponedeljek, ko nas je obiskalo Katoliško društvo rokodel-skih pomočnikov iz Ljublja-ne, ki je priredilo v našem Društvenem Domu pevsko produkcijo in gledališko predstavo, je bil prav slavno-sten dan za Domžale. Drage goste — nad 50 po številu — je sprejelo odpo-slanstvo našega Katoliškega izobraže-valnega in podpornega društva in Or-lov z zastavo na kolodvoru. Vč. gospod župnik Franc Bernik jih je po-zdravil v navdušenih besedah, izraža-joč veselje, da more pozdraviti v Dom-žalah najstarejše ljudsko izobraževal-no društvo iz Ljubljane, društvo, ki sprejme leto za letom toliko mladeni-čev z dežele v svoje varstvo. Domžal-ski Orel in ljubljanski gostje so nato v lepem sprevodu korakali do Društ-venega Doma, ki je bil okrašen s tro-bojnicami. — Pri slovesnih petih lita-nijah, katere je imel ob asistenci dru-gih duhovnikov vč. gospod prof. dr. Alfonz Levičnik, je dovršeno pel pevski zbor Katoliškega društva roko-delskih pomočnikov. Posebno mogočno in slovesno je donela v radi šmarnič-ne pobožnosti krasno ozaljšani in s stoternimi električnimi lučicami raz-svetljeni cerkvi navdušena pesem v proslavo nebeške Kraljice. Ob pol 4. uri se je pričela v Društvenem Domu vese-lica z bogatim in izbranim sporedom. Otvoril jo je pevski zbor Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, ki je pod vodstvom gospoda Pavla Gorjupa prav vzgledno prednašal pevske točke, med njimi mnoge, v resnici težke ko-

made. Čast takemu zboru, kakor tudi njegovemu pevovodji! V krasnem J. Aljaževem spevu »Neva nam pripelji žar« se je odlikoval baritonist gospod Iv. Erman. Zlasti z živahno pohvalo pa je občinstvo sprejelo g. Fr. Rusa, do-broznatega tenorista, ki je moral na glasno zahtevanje točki, ki je bila na sporedu, dodati še drugo. Po pevskih točkah je nastopil predsednik ljub-ljanskega Katoliškega društva roko-delskih pomočnikov, vč. gospod Aloj-zij Stroj, in je v daljšem, prav po-učenem govoru opisal mladinsko roko-delsko organizacijo v Ljubljani, razlo-žil, v kaki zvezi je z drugimi podobni-mi organizacijami v Avstriji, na Nem-škem in drugod in opozarjal na kori-sti, ki jih nudi mladeničem, ki pridejo z dežele v mesto, kakor tudi onim, ki gredo v tujino, da se v svoji obrti da-lje izobrazijo. Za v resnici poučen go-vor smo gospodu govorniku prav hva-ležni. Prehod med govorom in igro, ki je bila kot zadnja, pa glavna točka na sporedu, sta v veliko zadovoljnost in veselje občinstva napravila slovita ko-mika in pevca gospoda J. Ložar in Fr. Pajk, ki sta pela posebno dobro pogo-jen kuplet. Občinstvo ju je klicalo na oder nazaj, da sta morala zopet nasto-piti. Kar se tiče uprizoritve igre, smo pač mnogo pričakovali od igralcev Katoliškega društva rokodelskih po-močnikov, a igra »Okrog zemlje v 80 dneh« je dosegla tolik uspeh, da je prekosila vse naše nade. Ugajal je oso-bito Phileas Fogg (gospod Vrečar), ki je izbornu predstavljaj bogatega An-gleža, katerega ne spravi nobena stvar iz ravnotežja. Vredna vrstnika sta mu bila policijski agent Fix (gospod Vran-čič) in Jean Passenpartout (gospod Pe-terlin). Foggov sluga. Tudi vsi drugi igralci: kitajski natak (gospod Ka-lar), indijanski poglavar v svojem krasnem kostumu (g. Eržen), bankirji (gospodje Jeločnik, Tomažič, Može), in drugi so v vsakem oziru izbornu rešili svoje ne lahke naloge. — Oder v Društvenem Domu se je izkazal kot ja-ko izboren za uprizoritev težkih iger kot je »Okrog zemlje v 80 dneh«. Kuli-se — delo ljubljanskega slikarja Ma-teja Trpina — so prav primerne, seve-da za to igro jih je bilo premalo. — Vkljub temu, da je trajala vsa prireditev blizu 4 ure, je občinstvo z napeto pozornostjo sledilo razvoju igre. Le preneglo je prišel čas, da so se vrli ro-kodelski pomočniki ločili od nas ter se odpeljali z večernim vlakom v Ljubljano. Vsa prireditev je zapustila pri nas v Domžalah in pri sosedih, ki so se v obilnem številu udeležili pred-stave, prav lepe in vesele spomine.

Glasba.

Deset pesmi k blagoslovu. Za me-šani zbor zložil Ant. Grum. Založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Cena izvodu 1 K. — Ti napevi bodo cerkve-nim pevskim zborom zlasti po deželi izbornu vstrežali in dobrodošli. Ne sa-mo radi tega, da so zloženi v lahkem in melodioznem slogu, temveč poseb-no še za to, ker ima vsak napev po tri kitice, kar smo pri vseh od sedaj iz-šlih blagoslovnih napevih zelo pogre-šali. Oblika zbirke je prav čedna, tisk lep in razločen, papir zelo trpežen. Upamo, da bodo naši gospodje organi-sti radi segali po teh primernih in le-pih napevih ter jih z veseljem izvajali v čast in slavo med nami pričujočega Zveličarja.

Dalje prav toplo priporočamo 10 obhajilnih pesmi in 2 v čast presv. Sr-cu Jezusovemu od istega skladatelja. Tudi ti napevi so melodiozni in prav lahki ter bodo svojemu namenu vse-stransko kar najbolj služili. — Cena partituri 1 K. Dobivajo in naročujejo se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Zahvala.

Za izkazano mi sočutje povodom bridke izgube moje iskreno ljub-ljene soproge

Magdalene

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi izražali svoje sočutje ter rajno spremili na zadnjem potu ali ji kar-koli izkazali zadnjo čast.

Prav posebno se zahvaljujem za požrtvovalnost v njeni boleznih go-spodu dr. Geigerju in gospem Hra-šovec in Starker in vsem gospodom uradnikom, poduradnikom in usluž-bencem južne železnice za tako šte-vilno udeležbo pri pogrebu.

Ljubljana, dne 3. junija 1912.

1777 Ivan Jaklič.

Preklic.

Podpisana s tem preklicujem žaljivo besedo, katero sem zoper gosp. Matevža Simica izgovorila v gostilni pri Franc Erbežniku.

Rakovnik, dne 22. maja 1912.

1759

Marija Florijančič.

Hiša naprodaj

z lepim sadnim vrtom. Cena 10.500 K; na roko treba dati le 3000 K. Vpraša se v Rožni dolini pri Ljubljani, cesta V, št. 154, ali pa Kongresni trg 6, pritličje, dvorišče.

1769

Zgubil se je

pes (foksel)

bel s črnimi lisami, štev. 751. Najditelj naj ga odda v trgovini Henrik Kenda, Prešernova ulica.

1778

Natakarica

na račun se takoj sprejme proti kav-ciji 200 K. Naslov pove pod štev. 1758 upravnistvo „Slovenca“. (Znamka za od-govor.)

1758 2

Mizarskega pomočnika

kateri je več stavbinskega in pohištve-nega dela, sprejme takoj JOŽEF BOŽIČ v Ilirski Bistrici, Notranjsko.

1764 2

Priporoča se domača najnovejša

konfekcijska trgovina

Maček & Komp.

Franca Jožefa cesta štev. 3.

Sprejemajo naročila po meri ter se izvrše točno in solidno.

1183

Založniki c. kr. priv. juž. žel.

Solidna postrežba.

Najnižje cene.

DUNAJ	LONDON	PARIS	RIM	3380
MASTIN				
ki se dobiva pri vsakem trgovcu. Svetovnoznani doktorja pl. Trnkóczyja kranjski redilni in varstveni prašek za živino. Na razstavih je dobil prve medalje, od živinorejcev na tisoče zahvalnih pisem. Dobiva se po pošti, najmanj pet zavojev za 2 K 70 v. Olimpija krema brez maščobe, lepilo prve vrste, je najboljša in najuspešnejša sredstvo za odstranjenje vsakovrstnih kožnih napak, kakor so pege, izpuščaji, lišaji, mozoli itd. Mali lonček K 1-20, veliki lonček K 2-30. Olimpija puder rožnat, bel in creme, daje licu svežo in posebno sijajno mladostno polt, in je popolnoma neškodljiv. Škafulja 1 K 50 v. Pomada za rast las krepi lasišče in zabranjuje izpadanje las. Lonček 1 K 20 v. Osipalo prašek za otroke in odrasle, vojake, turiste. — Karton 30 vin. Mazilo zoper ozeblino. Sredstvo zoper ozeblino. — Lonček z navodlom o rabi 80 vin., tucat 8 K. Otroško mazilo je za otroke z ožuljenimi mesti. — Lonček z navodlom 40 vinarjev, tucat 4 K. Lekarna Trnkóczy, zraven rotovža, v Ljubljani. Razpošiljanje po pošti. — Prva največja eksportna trdka. — Preizkušeno lekarniško blago Drogerijske cene. — Mastin za živinorejce. — Telefon 190 3481				

Št. 1216.

Razglas.

1773 2

V svrhu novoizmerjenja katastralne občine mesto Idrija je pričel izvrše-vati triangulacijska in poligonacijska dela c. kr. višji evidenčni zemljemerec g. Fran Praxmeier.

To se javno naznanja s pozivom, da idrijsko prebivalstvo kar najbolj podpira imenovanega uradnika pri tem delu, ki bo v veliko korist zemljiških posestnikov samih. Postavljeni signali, količki in sicer markacijska znamenja se morajo brezpogojno obvarovati nedotaknjena. Kdor bi proti temu ravnal, bo strogo kaznovan.

Mestno županstvo v Idriji,

dne 30. maja 1912.

Zupan:

Ivan Štrauss l. r.